

Ν. Κ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΤΟΥ Β. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΝ ΣΕΙΡΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΕΚΑΣΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ. ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΟΜΟΙΟΒΑΘΜΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ: ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΑΚΑ
ΟΔΟΣ ΑΠΕΛΛΟΥ 2
1935

1935 ΔΗΜ

Ν. Κ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΤΟΥ Β'. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΝ ΣΕΙΡΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΈΚΑΣΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΟΜΟΙΟΒΑΘΜΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ: ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΑΚΑ
ΟΔΟΣ ΑΠΕΛΛΟΥ 2
1935

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι Ἀθηναῖοι εἰς βοήθειαν τῶν Ὀλυνθίων ἀπέστειλαν δύο χιλιάδας μόνον μισθοφόρους καὶ τριάκοντα τριήρεις ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χάροητος. Ἡ δύναμις αὕτη ἦτο μικρά, δὲν ἦτο ἡ ἀνάλογος πρὸς τὰς περιστάσεις, διὰ τοῦτο οἱ Ὀλύνθιοι ἤναγκάσθησαν δλίγον μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349 π.Χ. νὰ στείλωσιν εἰς τὰς Ἀθήνας νέους πρέσβεις διὰ νὰ ζητήσωσι νέαν βοήθειαν. Ὁ Δημοσθένης τότε ἀπαγγέλλει ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ τὸν λόγον τοῦτον, διὰ τοῦ ὅποίου προσπαθεῖ οὐδὲ μόνον νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς πείσῃ διτι ἡ δύναμις τοῦ Φιλίππου δὲν εἶναι τόσον λισχυρά, ὡς νομίζουσιν, ἀρκεῖ νὰ κάμωσιν αὐτοὶ τὸ καθῆκόν των βοηθοῦντες τοὺς Ὀλυνθίους.

Β. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ

1—2. Ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μοὶ φαίνεται, ὅτι εἰς πολλὰς περιστάσεις (μέχρι τοῦδε) δύναται τις νὰ ἴδῃ (κατὰ τὴν γνώμην μου δύναται τις νὰ ἴδῃ) (δοκεῖ μοι . . . ἀν ἰδεῖν), ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῶν θεῶν εὐνοία εἰς τὴν πόλιν (ταύτην) γίγνεται (εἶναι) φανερά, κατ' ἔξοχήν, (μάλιστα) = (οὐχ ἥκιστα) δὲ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τῶν πραγμάτων διότι φαίνεται, δμοιάζει (ἴσικε) καθ' ὀλοκληρίαν (παντάπασι) ὡς ὑπερφυσική τις (δαιμονία τινι) δύναμις καὶ θεία εὐεργεσία τὸ νὰ ἔχωσιν ἀποκτήσει (γεγενῆσθαι κεκτημένους = κεκτῆσθαι) καὶ χώραν γειτονικὴν καὶ μεγάλην δύναμιν (δύναμίν τινα) οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διεξαγάγωσι πόλεμον κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ σπουδαιότατον ἀπὸ ὅλα (τὸ μέγιστον ἀπάντων) τὸ νὰ ἔχωσι τοιαύτην γνώμην περὶ τοῦ πολέμου καὶ τὸ (γεγενῆσθαι . . . ἔχοντας = ἔχειν), ὥστε νὰ νομίζωσι πᾶσαν μετ' ἐκείνου συμφίλιωσιν (διαλλαγὴν) πρῶτον μὲν ἀναξιόπιστον (ἀπιστον), δεύτερον δὲ (εἶτα) καταστροφὴν (ἀνάστασιν) τῆς πατρίδος των.

2. Λοιπὸν πρέπει, ὃς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἡμεῖς αὐτοὶ (ἡμᾶς αὐτοὺς) εἰς τοῦτο τώρα πλέον (ἥδη) νὰ προσέχωμεν (σκοπεῖν), πῶς νὰ μὴ φανῶμεν (ὅπως μὴ δόξομεν), ὅτι εἴμεθα χειρότεροι (κατώτεροι, δὲν εἴμεθα ἀντάξιοι) (χείρους) (περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς) ὡς πρὸς τὸν ἑαυτόν μας τῶν ἐκ μέρους τῶν θεῶν δεδομένων εὐνοϊκῶν περιστάσεων (τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν), διότι εἶναι ἐν ἐκ τῶν αἰσχρῶν (εἶναι ἐντροπή), ἵνα δὲ ὀρθότερον εἶπω (μᾶλλον δὲ) εἶναι ἐν ἐκ τῶν αἰσχροτάτων (εἶναι μεγίστη ἐντροπή) νὰ φανώμεθα, ὅτι ὅχι μόνον πόλεις καὶ ἴσχυρὰς τοποθεσίας (τόπων) ἀφήνομεν ἐξ ἀμελείας μας, ἀδιαφορίας μας, νὰ χάνωνται (προϊεμένους μὴ μόνον πό-

λεων καὶ τόπων), τῶν ὁποίων εἴμεθά ποτε κύριοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς συμμάχους (τοὺς Ὀλυνθίους) καὶ τὰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις (συμμάχων καὶ καιρῶν) ὡς ὁ πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμος, (τῶν Ὀλυνθίων), αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τῆς τύχης παρεσκευάσθησαν, ἥτοι μάστιγας

Περίληψις. Ὁ οὗτος λέγει, ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῶν θεῶν εὐνοία εἰς τὴν πόλιν εἶναι φανερὰ πάντοτε μέν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσέχωμεν, νὰ μὴ φανῶμεν, κατώτεροι τῶν περιστάσεων μη δὲ ἀδιάφοροι τῶν παρουσιαζομένων εὐνοϊκῶν τοιούτων,

3—4. Λοιπόν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δόρθον (οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι) τὸ νὰ διηγῶμαι μετὰ λεπτομερείας (τὸ διεξιέναι) τὴν δύναμιν τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ νὰ προστρέψω διὰ τούτων τὸν λόγων νὰ ἐκτελῆτε, (κάμνητε) τὸ καθηκόν σας (ποιεῖν τὰ δέοντα). Διατί; διότι μοὶ φαίνεται, ὅτι δλα, ὅσα ἥθελε τις εἴπει περὶ τούτων (τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ρώμην τοῦ Φιλίππου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ), εἰς ἐκεῖνον μὲν ἀφ' ἐνὸς παρέχουσι τιμὴν καὶ δόξαν (φιλοτιμίαν), ὑφ' ἡμῶν δὲ δὲν ἔχουσι πραχθῆ καλῶς (ἥμιν δ' οὐχὶ καλῶς πεπορᾶχθαι). Διότι οὕτος μέν, ὅσον περισσότερα παρὰ τὴν ἄξιαν του ἔχει πράξει, κατὰ τοσοῦτον ἄξιος θαυμασμοῦ εἰς τὰ δῆματα πάντων (παρὰ πᾶσι) θεωρεῖται, φαίνεται (νομίζεται)· σεῖς δὲ ὅσον χειρότερον παρ' ὅσον ἥρμοζε (ὅσῳ χείρον ἢ προσῆκε) ἔχετε ἐπωφεληθῆ, ἔκμεταλλευθῆ, τῶν καταλλήλων περιστάσεων (κέχρησθε τοῖς πράγμασι), κατὰ τοσοῦτον περισσοτέραν καταισχύνην, δυσφημίαν, ἐντροπήν, ἔχετε ἐπισύρει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ σας, (ἔχετε ἐκπέσει ἥθικῶς εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων) πλείον' αἰσχύνην ὀφελήκατε).

4. Ταῦτα μὲν λοιπὸν θὰ παραλείψω. Διότι καὶ ἀν τις, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἥθελεν ἔξετάζει τὰ πράγματα (σκοποῖτο) συμφώνως μὲ τὴν ἀλήθειαν, (μὲ τὴν πραγματικότητα), ἥθελεν τίδει, ὅτι αὐτὸς ἔχει γίνει μέγας (ἰσχυρὸς) ἀπὸ τούτου ἕδω τοῦ βήματος (τῆς ἔκκλησίας) (ἐνθένδε), οὐχὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του,

διὰ τῆς ἰδίας του ἵκανότητος (οὐχὶ παρ' αὐτοῦ). Λοιπὸν διῆσα ἐκεῖνος μὲν (ῶν οὖν ἐκεῖνος) διφείλει εὐγνωμοσύνην (χάριν) εἰς ἐκείνους οἱ δόποιοι διεχειρίσθησαν τὰ τῆς πολιτείας (ἐνήργησαν ὡς πολιτευόμενοι) πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ (τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις), εἰς σᾶς δὲ ἀρμόδει νὰ τιμωρήσῃτε αὐτοὺς (δίκην λαβεῖν παρ' αὐτῶν τῶν ὑπὲρ Φιλίππου πεπολιτευμένων), δὲν βλέπω σήμερον (νῦν) τὴν κατάλληλον περίστασιν τοῦ νὰ λέγω ταῦτα. Θὰ προσπαθήσω δ' ὅμως νὰ εἴπω ταῦτα, τὰ δόποια καὶ ἄνευ τούτων (χωρὶς νὰ εἴπω ταῦτα τὰ δόποια δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος περίστασις (νὰ εἴπω) εἶναι δυνατὸν (ἔνι) νὰ λέγῃ τιςκαὶ εἶναι καλύτερον, (συμφερότερον) νὰ ἔχῃτε ἀκούσει πάντες σεῖς καὶ ὅσα (ἄ ἐννοητέον) δύνανται τὰ φαίνωνται (φαίνοντ' ἄν) ὡς μεγάλαι κατηγορίαι (μεγάλα δινείδη), ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου, ἐὰν θέλητε (βουλομένοις=εὶ βούλοισθε) ὁρθῶς νὰ κρίνητε (τὰ πράγματα).

Περίληψις. Όρθιωρ λέγει, ὅτι δὲν εὑρίσκει δρυθὸν νὰ διηγῆται τὴν δύναμιν τοῦ Φιλίππου καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, ὅστις ἔγένετο ἴσχυρὸς ὅχι διὰ τῆς ἀξίας του, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐνεργείας ἐκείνων τῶν πολιτευομένων, τοὺς δόποίους συνιστᾷ νὰ τιμωρήσωσιν, δὲν βλέπει, λέγει, τὴν κατάλληλον περίστασιν τοῦ νὰ λέγῃ αὐτὰ τούναντίον θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀναπτύξῃ ὅσα εἶναι ὠφέλιμα εἰς αὐτοὺς καὶ ὅσα ἀποδίδονται εἰς ἐκεῖνον ὡς μεγάλαι κατηγορίαι.

εδ. 5. Λοιπὸν τὸ νὰ ἀποκαλῇ (ὄνομάζῃ) τις τὸν Φίλιππον ἐπίορχον καὶ ἀπιστον χωρὶς νὰ ἀποδεικνύῃ (πιστοποιῇ) ἐκεῖνα, τὰ δόποια ἔχουν πραχθῆ ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ Φιλίππου) δύναται τις νὰ εἴπῃ δικαίως, ὅτι εἶναι κατηγορία, συκοφαντία, ἀστήρικτος ἀβύσιμος (κενή). τὸ δὲ νὰ ἔξελέγῃ τις (τὸν Φίλιππον ὅτι εἶναι ἀπιστος καὶ ἐπίορχος) στηριζόμενος εἰς ὅλα ταῦτα (ἐφ' ἀπασι τούτοις) διηγούμενος μετὰ λεπτομερείας (δεξιόντα) ὅλα, ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπραξεν (ὁ Φίλιππος), συμβαίνει καὶ συντόμου λόγου, διηγήσεως νὰ ἔχῃ τις ἀνάγκην καὶ νομίζω, ὅτι διὰ δύο αἰτίας,

(λόγους) (δυοῖν ἔνεχ') συμφέρει νὰ λεχθῶσι (πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα, δηλ. τοῦ νὰ φαίνεται ὅτι καὶ ἐκεῖνος, τὸ δποῖον ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἀληθές, εἶναι εὐτελής, μηδαμινὸς (φαῦλος) καὶ τοῦ νὰ ἔδωσιν (ἀναγνωρίσωσιν) καὶ ἐκεῖνοι, οἱ δποῖοι μετ' ἐκπλήξεως καὶ θυμασιοῦ προβλέπουσι πρὸς τὸν Φίλιππον (καὶ τοὺς ὑπερεκπληγμένους), ὅτι δῆθεν οὗτος (ὁ Φίλιππος εἶναι ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος τις, (ἄμαχόν τινα) ὅτι οὗτος ἔξηντλησεν ὅλα τὰ μέσα (διεξελήλυθε πάντα) (πᾶσαν πανουργίαν καὶ δολιότητα), διὰ τῶν δποίων (οἵς) ἔξαπατῶν πρότερον τοὺς ἄλλους ηὗξήθη τόσον, ώστε ἐγένετο μέγας, ἰσχυρὸς (ηὗξήθη μέγας) καὶ ὅτι τὰ πράγματα (ἡ αὔξησίς του) πρὸς ζημίαν του (αὐτῷ) ἔχουσι φθάσει (ῆκει) εἰς τὸ τέλος των.

Περίληψις. Τὸ νὰ δνομάζῃ τις τὸν Φίλιππον ἐπίορκον καὶ ἀπιστὸν χωρὶς νὰ ἀποδεικνύῃ τὸν λόγον εἶναι κατηγορία ἀβάσιμος, τὸ δὲ νὰ διηγῆται, ὅσα κατώρθωσε μέχρι τοῦτο νομίζω (λέγει δ ὁ ήταο) ὅτι συμφέρει διὰ δύο λόγους 1) διότι ἀποδεικνύεται, ὅτι εἶναι μηδαμινός, φαῦλος καὶ ὅτι ἔξηντλησε πᾶσαν πανουργίαν καὶ ἀπάτην, διὰ τῶν δποίων ηὗξήθη τόσον πολὺ καὶ 2) ὅτι ἡ αὔξησίς του ἔχει φθάσει εἰς τὸ τέλος της.

6—7. Διότι καὶ ἐγὼ δ ἔδιος, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, θὰ ἔνομιζον (ἥγονται ἄν.) ὅτι δ Φίλιππος εἶναι πολὺ φοβερὸς καὶ ἀξιος θαυμασιοῦ, ἔὰν ἔβλεπον, ὅτι αὐτὸς ἔχει αὐξηθῆ πράτιων τὰ δίκαια (διὰ δικαίων πράξεων), ἄλλὰ τώρα, σήμερον, παρατηρῶν μετά προσοχῆς καὶ ἔξετάζων τὰ πράγματα (σκοπῶν) ἀνευρίσκω, ὅτι αὐτὸς (ὁ Φίλιππος) τὴν μὲν ἴδικήν μας ἀπονορίαν, ἀφέλειαν, ἡμᾶς τοὺς ἀπλοϊκοὺς (ἥμετέραν εὐήθειαν) ἔξηπάτησεν (αὐτὸν προσαγαγόμενον) κατ' ἀρχὰς (τότε) μὲ τούτο, ὅτε τινὲς ἀπὸ σᾶς ἔξεδιώκον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου (ἐνθένδε) τοὺς πρέσβεις τῶν Ὀλυνθίων, οἱ δποῖοι ἥθελον νὰ συζητήσωσι (νὰ διεξαγάγωσι διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις) μεθ' ἡμῶν (ἥμην διαλεχθῆναι), μὲ τὸ ὅτι ἔβεβαίων (δ Φίλιππος) (τῷ φάσκειν), ὅτι θὰ παραδώσῃ εἰς σᾶς τὴν Ἀμφίπολιν καὶ μὲ ὅτι ἐμηχανεύθη πανούργως, (ἐπενόησε) (κατασκευάσαι) (358 π. X.)

τὸ περίφημον, τὸ πολυθρύλητόν ποτε ἔκεινο μυστικὸν (τὸ φερόμενον εἰς τὰ στόματα κάποτε δλῶν μας), τὴν δὲ φιλίαν τῶν Ὀλυνθίων (ἀνευρίσκω, ὅτι προσείλκυσε προσαγαγόμενον) μετὰ ταῦτα, μὲ τὸ ὅτι ἐκυρίευσε (ἔξελειν) (356) τὴν Ποτείδαιαν, ἵτις ἦτο ἴδική σας καὶ (τοιουτορόπως) τοὺς μὲν πρότερον συμμαχους, σᾶς, ἥδικησε, παρέδωκε δὲ εἰς ἔκεινους (τοὺς Ὀλυνθίους) 356 π. X.) αὐτήν, τώρα δὲ τελευταῖον (ἀνευρίσκω, ὅτι ἐξηπάτησε) τοὺς Θεσσαλοὺς μὲ τὸ ὅτι ὑπερσχέθη, (τῷ ὑποσχέσθαι, ὅτι θὰ παραδώῃ τὴν Μαγνησίαν (356) εἰς αὐτοὺς καὶ μὲ τὸ ὅτι ἀνέλαβε (τῷ ἀναδέξεσθαι πολεμήσειν) νὰ διεξαγάγῃ τὸν Φωκικὸν πόλεμον (353 π. X.), χάριν αὐτῶν. Ἐν γένει, ἐν συντόμῳ (ὅλως) δὲν ὑπάρχεικανεὶς ἔξι ἔκεινων, οἵτινες ἥλθον εἰς πολιτικὰς σχέσεις μετ' αὐτοῦ (τῶν αὐτῷ χρησαμένων), διποίον δὲν ἔχει ἐξαπατήσει (οὐ πεφενάκικεν) ἔκεινος δι Φίλιππος, διότι τὴν ἀνοησίαν (ἄνοιαν) ἐνὸς ἐκάστου, ἔξι ἔκεινων, οἱ δοποίοι ἐκάστοτε δὲν τὸν ἔγνωριζον (ἀεὶ τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων αὐτοὺς (τοὺς ἀνοήτους) μὲ τὸ μέρος του ηὑξήθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον (ώστε ἐγένετο μέγας, ἰσχυρός).

Περίληψις. Ὁ Δημοσθένης λέγει, ὅτι καὶ δ ἴδιος θὰ ἐπίστευεν, ὅτι δ Φίλιππος εἶναι φοβερὸς καὶ θαυμαστός, ἐὰν ἔβλεπεν, ὅτι ἔχει σύνξηθη πράττων τὰ δίκαια, ἀλλά τοῦναντίον ἀνευρίσκει, ὅτι ἐξηπάτησε πάντας πρὸς τοὺς δοποίους ἥλθεν εἰς συμφωνίαν (ῆμας τοὺς Ἀθηναίους, τοὺς Ὀλυνθίους, τοὺς Θεσσαλοὺς) καὶ ἐπωφελήθη τῆς ἀγνοίας αὐτῶν δλῶν.

8. Καθὼς λοιπὸν διὰ τούτων (τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν) ἀνυψώθη (δ Φ). καὶ ἐγένετο μέγας (ἰσχυρός), ἐφ' ὅσον (ἥνική) ἐκαστος ἔξι αὐτῶν (ἐκαστοι) ἐνόμιζεν, ὅτι αὐτὸς (δ Φίλιππος) θὰ πράξῃ ὠφέλιμόν τι (συμφέρον τι, χάριν αὐτῶν, τοιουτορόπως (φυσικὸν εἶναι) διφείλει διὰ τῶν ἴδιων τούτων (τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἀνύψωσιν του) καὶ νὰ καταπέσῃ πάλιν (καθαιρεθῆναι πάλιν) (ἀπὸ τῆς θέσεως εἰς τὴν δοποίαν ἀνυψώθη), ἐπειδὴ ἔχει ἀποδειχθῆ (ἔξελήγεκται) φανερά, ὅτι πάντα πράττει πρὸς τὸ συμφέρον του ἀποκλειστικῶς (εἴνεχε ἔαυτοῦ). Λοι-

πόν, ὁ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν πράγματα ἔχουσι φθάσει, εὑρίσκονται, (πάρεστι) εἰς τοῦτο τὸ κρίσιμον σημεῖον διὰ τὸν Φύλιππον (πρὸς τοῦτο καιροῦ) εἰ δὲ μὴ (ἄλλως) = (ἢ) (ἐὰν δὲν ἔχωσι φθάσει εἰς τὸ κρίσιμον τοῦτο σημεῖον), ἀφ' οὗ ἀναβῆ (ἀνέλθῃ) τις, εἰς τοῦτο τὸ βῆμα (παρελθὼν) ἃς ἀποδεῖξῃ εἰς ἐμέ, καλύτερον δὲ εἰςαστα: (δειξάτω ἐμοί, μᾶλλον δὲ νῦν), ἢ ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ἀληθῆ, τὰ δποῖα ἐγὼ λέγω, ἢ ὅτι ἐκεῖνοι οἱ δποῖοι ἔχουσι ἔξαπατηθῆ τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ Φιλίππου), ἐν τῷ μέλλοντι (τὰ λοιπὰ) θὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸν (πιστεύσοντιν αὐτῷ), ἢ ὅτι οἱ Θεσσαλοί, εἴτινες ἔχουσιν ὑποδουλωθῆ (ὑπὸ τοῦ Φιλίππου) παρὰ τὴν ἀξίαν των κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν (νῦν) δὲν ἥθελον γίνει ἐλεύθεροι (δὲν ἥθελον ἀνακτῆσει τὴν ἐλευθερίαν των) (οὐκ ἂν γένοιντο..) μετ' εὐχαριστήσεως (ἄσμενοι, (ἐὰν ἥθελον δυνηθῆ=εἰδύναιντο).

Περὶ ληψις. Ὡς διὰ τῶν εἰρημένων ουμαζών ηὗξήθη ὁ Φίλιππος καὶ ἐγένετο μέγας ἀξαπατῶν αὐτούς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ τῶν ἰδίων τούτων θὰ καταπέσῃ πάλιν. Ἄν τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, ἃς ἀποδεῖξῃ τις τὸ ἐναντίον.

9—10. Καὶ δμως ἐὰν καθεὶς ἀπὸ σᾶς νομίζῃ, ὅτι ταῦτα μὲν ἔχουσι τοιουτορύπως (ὅτι ὁ Φίλιππος ηὗξήθη ἐπιορκῶν καὶ ἀπιστῶν), φαντάζεται (οἴεται), ὅτι αὐτὸς διὰ τῆς βίας (δι' ἔξαναγκαστικῶν μέσων) (βίᾳ) θὰ συγκρατήσῃ διατηρήσῃ (καθέξειν) τὴν συμμαχικὴν του δύναμιν (τὰ πράγματα), ἐπειδὴ ἔχει προκαταλάβει (τῷ... προειληφέναι) τὰς δχυρὰς θέσεις (τὰ χωρία) καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς λιμένας (λιμένας) καὶ τὰς ἀγορὰς (τὰ τοιαῦτα) δὲν φαντάζεται δρθῶς, δὲν κρίνει δρθῶς, δὲν εἶναι δρθὴ ἡ γνώμη του (οὐκ δρθῶς οἴεται). Διότι δταν τὰ συμμαχικὰ πράγματα (οἱ ἀποτελοῦντες τὴν συμμαχίαν) ἐνωθῶσι, συνδεθῶσι (συστῇ ἔξ) ἀμοιβαίας ἀγάπης (ὑπ' εύνοίας) καὶ εἰς δλους τοὺς μετέχοντας τοῦ πολέμου (καὶ πᾶσι τοῖς μετέχουσι τοῦ πολέμου) ὑπάρχουνται τὰ ἴδια συμφέροντα (ταῦτα συμφέρονται) (τότε) οἱ ἄνθρωποι ἔθέλουσιν (εὐχαριστώς) νὰ ὑφίστανται ἀπὸ κοινοῦ (μαζὶ) τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας τοῦ πολέμου

(συμπονεῖν) καὶ νὰ ὑποφέρωσι τὰ ἀτυχήματα αὐτοῦ (φέρειν τὰς συμφορὰς) καὶ νὰ μένωσι πιστοί, σταθεροὶ εἰς τὰς συμμαχικάς των ὑποχρεώσεις (καὶ μένειν). ὅταν δὲ διὰ πλεονεξίας καὶ πονηρίας ἀποκτήσῃ τις ἴσχυρὸν δύναμιν (ἴσχυσῃ), καθὼς οὗτος (ὁ Φίλιππος) ἀπέκτησεν (ἴσχυσεν), ἡ πρώτη τυχαία ἀφορμὴ καὶ τὸ ἀσῆμαντον ἀτύχημα (ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταισμα) τὰ πάντα συνήθως ἀνατρέπει καὶ διαλύει (ἄπαντ' ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν γνωμικ. ἀροισ.). Διότι δὲν εἶναι δυνατόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκτήσῃ τις σταθεράν, διαρκῆ δύναμιν (βεβαίαν) ἀδικῶν καὶ ἐπιορκῶν καὶ ψευδόμενος (διὰ ἀδικῶν, δι' ἐπιορκῶν καὶ διὰ ψευδολογημάτων...), ἀλλ᾽ ἡ διὰ τοιούτων ἀνηθύκων μέσων (δι' ἀδικῶν καὶ...) ἀποκτηθεῖσα δύναμις (τὰ τοιαῦτα) διὰ μίαν φορὰν (εἰς ἄπαξ), πρὸς στιγμὴν καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον (καὶ βραχὺν χρόνον) διατηρεῖται, διαρκεῖ (ἀντέχει), καὶ μάλιστα πολὺ ἀκμάζει συνήθως, λαμβάνει μεγάλην δύναμιν, καὶ σφόδρᾳ γ' ἥηθησεν) (ἡ καὶ διὰ τοιούτων ἀνηθύκων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) στηριζομένη εἰς τὰς ἐλπίδας, (τὰς ὅποιας παρέχει διὰ τὸ μέλλον) (ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν), ἢν τύχῃ νὰ ἀκμάζῃ (ἢν τύχῃ ἀνθοῦντα τὰ τοιαῦτα), μὲ τὸν καιόδον δ' ὄμως (τῷ χρόνῳ δὲ) ἀνακαλύπτεται (φωρᾶται) ἡ τοιαύτη δύναμις) ἡ δ' ἀνηθύκων...) καὶ καταπίπτει, καταρρέει πέριξ αὐτῆς γύρω της (ὡς τὰ μαραινόμενα ἄνθη). Διότι καθὼς, ὡς νομίζω, τὰ θεμέλια (τὰ κάτωθεν) τῆς οἰκίας καὶ τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων πρέπει νὰ εἶναι στερεώτατα (ἴσχυρότατα), τοιουτορόπως πρέπει καὶ τὰ ἐλατήρια, αἱ ἀφορμαὶ (τὰς ἀρχὰς) καὶ αἱ βάσεις, οἱ σκοποὶ (τὰς ὑποθέσεις) τῶν πολιτικῶν πράξεων (συμμαχίας, εἰρήνης..) νὰ εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ δίκαιαι (ἀληθεῖς καὶ δικαίας). Ἀλλά τοῦτο δὲν ὑπάρχει σήμερον εἰς τὰς πράξεις τοῦ Φιλίππου, εἰς τὰ ὑπὲ τοῦ Φιλίππου πεπραγμένα.

Περὶ Ληψίας. Ὁ πιστεύων, ὅτι ὁ Φίλ. αὐξηθεὶς διὰ τῆς ἀπάτης φαντάζεται, ὅτι θὰ διατηρήσῃ τὴν δύναμιν του βίᾳ διότι ἔχει πρωκταλάβει τὰς ἴσχυρὰς θέσεις αλπ. δὲν σκέπτεται, δὲν κρίνει ὀρθῶς, διότι μεταξὺ τῶν συμμαχιῶν, τὰς δροίας ἔχει

κάμει, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀμοιβαίνι ἀγάπη, οὐδὲ στηρίζονται αὗται εἰς τὸ δίκαιον, θὰ διελυθῶσιν.

11—13. Λοιπὸν ἀξιῶ, προτείνω (φημί), ὅτι πρέπει τοὺς μὲν Ὀλινθίους νὰ βοηθῆτε καὶ καθ' ὄποιον δήποτε κάλλιστον καὶ τάχιστον τρόπον βοηθείσις προτείνει τις (ὅπως ... λέγει τις) κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον (οὕτως) ἔτσι μοὶ ἀρέσκει (νὰ βοηθῶμεν αὐτοὺς) τοῦτον (ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω). Πρὸς δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς προτείνω (φημί) νὰ ἀποοτείλῃτε πρέσβεις (πέμπειν πρεσβείαν), ἵνα οὗτοι (ἢ) εἰς ἄλλους μὲν ἀνακοινώσωσι ταῦτα, ἀναγγεῖλωσι (διδάξει ταῦτα) (ὅτι θὰ στείλητε βοήθειαν πρὸς ἀντίστασιν ἄλλους δὲ ἐξεγείρουν εἰς ἐπανάστασιν τοὺς ἀμφιρρέποντας καὶ διστάζοντας (τοὺς δὲ παροξυνεῖ). Διότι καὶ τώρα ἔχουσιν ἀποφασίσει (εἰσὶν ἐψηφισμένοι) νὰ ζητῶσι νὰ λάβωσιν δπίσω (ἀπαιτεῖν) τὰς Παγασάς καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς συζητήσεις, διαπραγματεύσεις (λόγους ποιεῖσθαι) περὶ τῆς Μαγνησίας μετ' αὐτοῦ τοῦ Φιλίππου.

§ 12 Ἐχετε δημως ὑπὸ ὅψει σας, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο, (σκοπεῖσθε μέντοι), δηλαδὴ πῶς δὲν θὰ εἴπωσι λόγους μόνον οἱ πρέσβεις, οἱ ὄποιοι θὰ σταλῶσιν ἐκ μέρους ἡμῶν (οἱ παρὸντες) ἕκπεμφθησόμενοι), ἄλλὰ (πῶς) θὰ δύνανται (ἔξουσι) νὰ δεικνύωσι καὶ σπουδαῖόν τι ἔργον) ἔργον τι (ἔὰν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐκστρατεύσωμεν (ἐξεληλυθότων ἡμῶν) ἀνταξίως τῆς πόλεως μετὰ δυνάμεως ἴδικῆς μας (ὅπως ἐπιβάλλει ἡ σχετικόρρεπεια, τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως) ἀξίως) τῆς πόλεως) καὶ ἄν καταγινώμεθα, ἀσχολώμεθα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου (καὶ ὅντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν), διότι ὅλος μὲν ὁ λόγος (οἰσθήποτε λόγος), ἔὰν ἐλλείπωσι τὰ ἔργα, αἱ πρᾶξεις (ἄν ἀπῆ τὰ πράγματα) (ἔὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ ἔργων ὁ λόγος), ἀποδεικνύεται φανερὰ (φαίνεται), ὅτι εἶναι (ῶν) μάταιος καὶ ἀνωφελῆς (κενός), πρὸ πάντων δὲ (μάλιστα δὲ) ὁ λόγος ὁ προερχόμενος ἐκ τῆς ἡμετέρας (ἴδικῆς μας) πόλεως, διότι, δσον εὐκολώτερον, προσθυμότερον, (έτοιμότατα) φαινόμεθα, ὅτι κάμνομεν χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ λόγου (χρῆσθαι αὐτῷ δοκοῦμεν) τόσον

περισσότερον ὅλοι δὲν ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν, (τὸν λόγον) δὲν ἐμπιστεύονται αὐτὸν (ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ).

§ 13. Πρέπει λοιπὸν νὰ δεῖξῃς (δεικτέον δή), ὅτι ή ἀλλαγὴ (μεταστασιν) καὶ ή φιλικὴ μεταβολὴ τῆς πολιτικῆς σας) (μεταβολὴν) εἶναι πολλὴ καὶ μεγάλη (ἀπὸ ραθυμίας εἰς προθυμίαν), συνεισφέροντες (χοήματα), ἐκστρατεύοντες (ἔξιόντας) (σεῖς οἱ ἴδιοι), ἐκτελοῦντες ὅλα μετὰ προθυμίας (ἔτοιμως ποιοῦντες πάντα), ἐὰν βεβαίως θέλητε νὰ δίδῃ τις προσοχήν, σημασίαν εἰς τοὺς λόγους σας (δηλαλὴ νὰ πείθηται καὶ νὰ σᾶς ἀκολουθῇ (εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν). Καὶ ἄν ἀποφασίσῃς, θελήσῃς, νὰ ἐκτελέσῃς ταῦτα, καθὼς ἀρμόζει εἰς σᾶς καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ φέρῃς πέρας (ώς προσήκει (ὑμῖν) καὶ δεῖ περαινεῖν), (ἔχετε ἡθικὴν ὑποχρέωσιν καὶ πρέπει νὰ . . .) Θὰ φανερωθῶσιν, (φανήσεται), ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ὅχι μόνον οἱ σύμμαχοι τοῦ Φιλίππου συνδέονται μετ' αὐτοῦ δι' ἀσθενοῦς καὶ ἐπισφαλοῦς, (ἀπίστου, ἀστυθοῦς) δεσμοῦ (τὰ συμμαχικὰ (τράγματα) ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα), ἀλλὰ θὰ ἀποδειχθῇ (ἔξελεγχθήσεται) διὰ τοῦ πολέμου, ὅτι καὶ τὸ ἴδιαίτερον κράτος τοῦ Φιλίππου καὶ ή δύναμις αὐτοῦ (τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς (πράγματα) καὶ δυνάμεως εὐρίσκονται εἰς κακὴν κατάστασιν (κακῶς ἔχοντα).

Περίληψις. ‘Ο ογήτωρ ὑποστηρίζει, ὅτι πρέπει τοὺς μὲν Ὁλυνθίους νὰ συνδράμωσι, νὰ βοηθήσωσι, διὰ παντὸς τρόπου, εἰς δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς νὰ στείλωσι πρέσβεις βεβαιοῦντες αὐτούς, ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι θὰ ἐκστρατεύσωμεν καὶ χόματα θὰ συνεισφέρωμεν καὶ πάντα θὰ πράξωμεν, ἀποδεικνύοντες φανερά, ὅτι μετεβλήθημεν.

14—15. Διότι γενικῶς μὲν ἐν γένει, (ὅλως) τὸ Μακεδονικὸν κράτος (ή Μακεδονικὴ ἀρχὴ) καὶ ή στρατιωτικὴ δύναμις αὐτοῦ (ἀρχὴ) εἶναι σημαντικὴ βοήθεια (οὐσμικρά), ὅταν προστίθηται εἰς ἄλλην δύναμιν, ώς προσθήκη, ώς συμπληρωματικὴ (δύναμις) (ἐν προσθήκη), καθὼς π.Χ. (οἶν) ὑπῆρξε μίαν φορὰν (ποτε) ὥφελιμος εἰς σᾶς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τι-

μοιθέρου ἐναντίον τῶν Ὀλυνθίων (ὅτε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τιμοθέου ἐπολεμεῖτε ἐναντίον τῶν Ὀλυνθίων (364 π.Χ.) εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δι βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Περδίκκας ἔβοήθησε τὸν Τιμόθεον καὶ ἀφῆρεσεν ἀπὸ τῶν Ὀλυνθίων τὰς πόλεις Ποτείδαιαν καὶ Τορώνην). Ἐπειτα πάλιν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ποτείδαιας (356 π. Χ.) (πάλιν αὖ πρὸς Ποτείδαιαν) αὐτῇ δύναμις (τοῦτο) (τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου) ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς δυνάμεως τῶν Ὀλυνθίων (συναμφότερον (δὸν) Ὀλυνθίοις) ἐφάνη συμαντική, ἀξιόλογος (ἐφάνη τι). Τώρα τελευταῖον, πρὸ δὲ λίγου (νῦν) ἡ Μακεδονικὴ δύναμις (352 π. Χ.) ἔσπενσε πρὸς βοήθειαν τῶν Θεσσαλῶν (ἔβοήθησε Θεσσαλοῖς) οἵ διοιοὶ ἐσπαράσσοντο ὑπὸ ἐμφιλίων πολέμων (ἐστασίαζον) καὶ εἶχον περιέλθει εἰς (ἐσωτερικὰς) ταραχὰς (τεταραγμένοις) ἐναντίον τῆς οἰκογενείας τῶν τυράννων (ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν) (τῶν Φερῶν Λυκόφρονος καὶ Πειθολαίου). Καὶ ἐν γένει (καὶ) διουδήποτε (δποι), ὡς νομίζω, κατὰ τὴν γνώμην μου (οἴμαι) καὶ μικρὸν ἀκόμη (ἔστω) δύναμιν προσθέσῃ τις κατὰ πάντα τρόπον (πάντα=πάντως), ὥφελεῖ. Τοῦναντίον (δὲ) αὐτὴ καθ' ἔαυτὴν (μόνη τῆς ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἄνευ ἀλλης βοηθείας) εἰναι ἀσθενής, ἀδύνατος, ἐπισφαλῆς καὶ γεμάτη ἀπὸ πολλῶν ἐλαττωμάτων, ἀτελεῖῶν (μεστὴ πολλῶν κακῶν). Διότι καὶ οὕτος ἀκόμη δο Φίλιππος δι' ὅλων τούτων τῶν μέσων, δηλαδὴ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐκστρατειῶν, ἔνεκα τῶν δοπίων (οἵς) ἥθελε τις νομίσει, δι τὸς (δο Φίλιπ.) ἐγένετο ἴσχυρὸς (μέγας), ἔχει καταστῆσει (κατεσκεύακεν) αὐτὴν (τὴν Μακεδονικὴν δύναμιν) πρὸς ζημίαν τον ἀκόμη ἀσθενεστέραν (ἔτ' ἐπισφαλεστέραν) παρ' ὅσον, (ἀπὸ δι) ἥτο ἐκ φύσεως, ἀρχικῶς (ἢ ὑπῆρχε φύσει).

Περίληψις. 'Ορ οὗτορ λέγει, δι της ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ἐν γένει, δι των προστεθῆ εἰς ἀλλην δύναμιν, ὡς προστεθη εἰς νὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τοῦ Τιμοθέου, ὅτε ἐπολέμει κατὰ τῶν Ὀλυνθίων, πρὸς δ' ἔτι δι των προστεθη εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς πολεμοῦντας ἐναντίον τῶν τυράννων τῶν Φερῶν ἐφάνη ἴσχυρὲ

καὶ σημαντική, ἐν ᾧ ὅταν εἶναι μόνη της εἶναι ἀσθενὴς καὶ ἀτελῆς.

15. **Μὴ γὰρ—16.** Διότι μὴ νομίζετε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι δὲ Φύλιππος καὶ οἱ ἀρχόμενοι ὑπὸ αὐτοῦ (οἱ ὑπήκοοι του) εὐχαριστοῦνται, εὐθίσκουν εὐχαριστησιν εἰς τὰ ἕδια πράγματα (χαίρειν τοῖς αὐτοῖς). ἀλλὰ τούναντίον ἐκεῖνος μὲν (δὲ Φύλιππος) ἐπιθυμεῖ δόξης καὶ εἰς τοῦτο (εἰς τὴν ἀπόκτησιν δόξης) μετὰ ζήλου ἔχει στρέψει δῆλην τὴν προσοχὴν του, τὸν ζῆλον του (καὶ τοῦτο ἔζηλωκε) καὶ ἔχει ἀποφασίσει καὶ ἔχει ὡς σκοπὸν τοῦ βίου του (καὶ προηγόρηται) ἐνεργῶν, κοπιάζων (πράττων) καὶ φιλοκινδυνεύων νὰ πάθῃ διδήποτε (κακὸν) ἀν συμβῃ, ἀν τὸ φέρῃ ή τύχη (νὰ πάθῃ), ἐπειδὴ ἔχει προτιμήσει (ἡδημένος) τὴν δόξαν τοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ (φέρῃ εἰς πέρας) ταῦτα (τὰ πολεμικὰ κατορθώματα) (διαπράξασθαι), τὰ δποῖα κανεὶς ἄλλος μέχρι τοῦδε βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων κατώρθωσεν, ἀντὶ τοῦ νὰ ζῇ ἐν ἀσφαλείᾳ, (ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς (ἄμηδεις πάποτε ἄλλος Μακεδόνιων (διεπράξατο) ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς).

§ 16. Οὗτοι δὲ οἱ ἀρχόμενοι (οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ) δὲν μετέχουσι τῆς δόξης τῆς προερχομένης ἀπὸ τούτων τῶν (κατορθωμάτων) (εἰς τούτους (δὲ τοὺς ἀρχομένους) δὲν ὑπάρχει μετοχὴ τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τῆς ἀπὸ τούτων τῶν κατορθωμάτων προερχομένης=(τοῖς δὲ οὐ μέτεστι τῆς φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων), ἀλλὰ τούναντίον βασανίζομενοι, καταπονούμενοι ἐκάστοτε (ταλαιπωρούμενοι) (κοπτόμενοι δὲ ἀεί . . .) διὰ τούτων τῶν γνωστῶν ἐκστρατειῶν (τῶν γενομένων) ἄλλοτε μὲν ἐπάνω, ἄλλοτε δὲ κάτω (ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἀνω κάτω) λυποῦνται καὶ διαρκῶς ταλαιπωροῦνται (βασανίζονται) (συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν) διότι οὔτε ἀφήνονται (οὔτ' . . . ἐώμενοι) νὰ καταγίνωνται (ἀσχολῶνται εἰς τὰς γεωργικάς των ἐργασίας (εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν) ἐπὶ τοῖς ἔργοις διατριβεῖν), οὔτε εἰς τὰς Ἰδιωτικάς των (οἰκιακάς των) ὑποθέσεις (οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν Ἰδίοις), διότι οὔτε δύνανται (οὔτ' ἔχοντες

νὰ πωλήσωσι ταῦτα (διαθέσθαι ταῦτα) (τὰ προϊόντα τῶν ἔκτὸς τῆς Μακεδονίας), δισαδήποτε παραγάγωσιν καθ' οἶνδήποτε τρόπον (οὕτως) (δύως, δύως) δύνανται (ἡμιποροῦν), ἐπειδὴ ἔχουν ἀποκλεισθῆ οἱ ἐμπορικοὶ λιμένες (κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων) οἱ εὑρισκόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν (τῇ Μακεδονίᾳ) ἔξ αἰτίας τοῦ πολέμου (τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον) (ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν θαλασσοκράτορες).

Περιληψις. Ὁ Φίλιππος καὶ οἱ ὑπήκοοί του δὲν εὐχαριστοῦνται διὰ τὰ ἵδια πράγματα, διότι ὁ μὲν Φίλιππος ἐπιθυμεῖ νὰ αὐξήσῃ τὴν δόξαν του πράττων τοιαῦτα, τὰ δποῖα οὐδεὶς ἐκ τῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας ἐπραξεν, οἱ δὲ ὑπήκοοί του τούναντίον οὐ μόνον δὲν μετέχουσι τῆς δόξης, ἀλλὰ βασανίζονται διαφορᾶς καὶ παραμελοῦσι τὰς ἵδιας τῶν ὑποθέσεις καὶ ἐργασίας.

17—18. Λοιπὸν οἱ μὲν περισσότεροι τῶν Μακεδόνων (ὁ πολὺς Μακεδονικὸς λαὸς) πῶς διάκεινται πρὸς τὸν Φίλιππον, (ποίας διαθέσεις ἔχουσι πρὸς τὸν Φίλιππον) (πᾶς ἔχουσι Φίλιππῳ), ἐκ τούτων (τῶν λεχθέντων ἐν τοῖς ἀιωτέρω) δύναται τις εὐκόλως νὰ συμπεράνῃ) νὰ σχηματίσῃ γνώμην εὐκόλως, (σκέψαιτο ἄν τις οὐ γαλεπῶς). Ἄλλος (ἄφ' ἐτέρου) ὅμως (δὲ δὴ) οἱ περιστοιχίοντες αὐτὸν (οἱ περὶ αὐτὸν ὅντες) μισθοφόροι ξένοι, ὡς ὅντες Θρᾷκες, Παίονες καὶ ἄλλοι) καὶ πεζάταιροι (οὗτοι ἦσαν ἐκλεκτοὶ Μακεδόνες πεζοὶ ἀποτελοῦντες τὴν Ἱδιαιτέραν φρουρὰν ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως) φημίζονται μέν, (δόξαν ἔχουσιν), διτὶ εἰναι ἀξιοί θαυμασμοῦ καὶ διτὶ εἰναι τελείως ἡσημένοι, γεγυμνασμένοι εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην (συγκεκριτημένοι τὰ τοῦ πολέμου), ἀλλὰ καθὼς ἐγὼ (ώς δ' ἐγὼ) εἰχον μάθει (ἥκουν) παρά τινος ἔξ ἐκείνων οἵτινες ἔχουν παραμείνει ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ (εἰς τὸ ἐσωτερικὸν) τῆς Μακεδονίας ὅστις εἰναι ἀνὴρ (ἀνδρὸς παράθεσις) τοιοῦτος, ὥστε (οἷος) δὲν εἰναι ἴκανὸς νὰ ψεύδηται (δὲν συνηθίζει νὰ ψεύδηται) (οὐδαμῶς οἶον ψεύδεσθαι), οὗτοι (δηλ. οἱ ξένοι καὶ οἱ πεζέ-

ταιροι) δὲν εἶναι ἀνώτεροι, κανενὸς ἄλλου στρατοῦ (οὐδένων εἰσὶ βελτίους).

§ 18 Διότι, ἂν ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν (ἐν αὐτοῖς), τῶν ξένων καὶ τῶν πεζεταίρων) ἀνήρ τις τοιοῦτος, διπολος εἶναι δὲ ἔμπειρος πολέμου καὶ μαχῶν (ἔμπειρος κάπτως τοῦ πολέμου καὶ...), τούτους ὅλους (τοὺς ἔμπειρους) (εἴτις ἀνήρ ἐστιν) ἔλεγεν, ὅτι (ὁ Φιλίππος) ἀπεμάκρυνεν ἀφ' ἑαυτοῦ (ἀπὸ κοντά του) (ἀπωθεῖν) ἐκ φιλοδοξίας (φιλοτιμίᾳ), διότι ἐπιθυμεῖ νὰ φαίνεται, ὅτι ὅλα τὰ ἔργα εἶναι ἴδια του (βουλόμενον δοκεῖν πάντα τὰ ἔργα εἶναι αὐτοῦ (ἔργα) (διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσέτι (αὐτῷ) ἐλαττωμάτων ἔλεγεν (ἔφη, ὃ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ (τῇ Μακεδονίᾳ) διατρίψας), ὅτι ἡ φιλοδοξία (τοῦ Φιλίππου) εἶναι ἀνυπέρβλητος (δὲν ἔχει ὅρια) τὴν φιλοτιμίαν εἶναι ἀνυπέρβλητον. Εάν δὲ ὑπάρχῃ (ιεταῖς τῶν ξένων καὶ τῶν πεζεταίρων) συνετὸς ἢ ἐν γένει δίκαιος ἀνθρωπος, δοτις δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὴν καθημερινὴν ἀκολασίαν τοῦ βίου (τοῦ Φιλίππου) καὶ τὴν μέθην καὶ τοὺς ἀσέμνους χοροὺς (κορδακισμοὺς) (οὓς οἱ μεθύοντες ἢ οἱ τρελλοὶ ἔχόρευον) καὶ χορεύουσι, (ἔλεγεν οὗτος ὃ ἐν Μακεδονίᾳ διατρίψας) ὅτι ἔχει παρακωνισθῆν ὑπ' αὐτοῦ (παρεῶσθαι) καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος (ἀνήρ) θεωρεῖται ἀνάξιος λόγου, δὲν λαμβάνεται καθόλου ὑπὸ ὅψιν (καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον).

Περιττωτικός. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ποίας διαθέσεις ἔχουν οἱ ὑπήκοοι του. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸν μισθοφόρων καὶ πεζεταίρων, οἵτινες φημίζονται διὰ τὴν πολεμικήν των συγκρότησιν, ὡς ἔχω μάθει, εἶναι δυσηρεστημένοι οἱ ὑπερέχοντες ἐκ τούτων, διότι παραγνωρίζεται ἡ ἀξία των.

19. Τοιουτορόπως λοιπὸν ἔλεγεν (ἔφη) (ὅ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ διατρίψας), ὅτι ὑπολείπονται (λοιποὺς εἶναι) πέριξ αὐτοῦ (περιβάλλουσιν αὐτὸν) ἄρπαγες (ληστάς) καὶ κόλακες καὶ τοιούτου εἴδους ἀνθρωποι, ὥστε (οὖν), ἀφ' οὗ μεθυσθῶσι, νὰ χωρέύωσι τοιούτους χοροὺς ἀσέμνους (δρχεῖσθαι τοιαῦτα), τοὺς διποίους ἐγὼ τώρα δυσκολεύομαι, διστάζω,

(όκινῶ) νὰ ἀναφέρω (δύνομάσαι) πρὸς σᾶς, Εἴναι δὲ φανερόν, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆ. Διότι (όχι μόνον τοὺς ἀνωτέρω προαναφερθέντας ληστὰς κλπ. ἀγαπᾶ καὶ πέριξ αὐτοῦ ἔχει, ἀλλ' ἀκόμη) καὶ ὅσους (καὶ οὓς) πάντες ἔξεδίωκον ἀπ' ἐδῶ, ἔξ 'Αθηνῶν (ἐνθένδε), ἐπειδὴ ἥσαν πολὺ ἀνηθικώτεροι, αἰσχρότεροι, (ώς ὅντας πολὺ ἀσελγεστέρους) τῶν ἀγυρτῶν (τῶν θαυματοποιῶν), δηλαδὴ ὡς τὸν περιβόητον ἐκείνον Καλλίαν τὸν δημόσιον δοῦλον τῆς πόλεως καὶ τοιούτους ἀνθρώπους (ῶσάν τὸν Καλλίαν) γελωτοποιὸς (μίμους γελοιών) καὶ ποιητὰς αἰσχρῶν ποιημάτων, (σκωπικῶν ἀσμάτων), τὰ δοποῖα κάμνουσιν εἰς (διὰ) τοὺς συναναστορεφομένους (ῶν ποιοῦσιν εἰς τοὺς συνόντας) αὐτὸν τὸν Φίλιππον, διὰ νὰ προκληθῇ γέλως (ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι).

Περὶ Ληψίας. Ἀφ' οὗ πᾶς συνετὸς καὶ δίκαιος ἔχει παραγκωνισθῆ καὶ καταφρονηθῆ, ὁ Φίλιππος περιστοιχίζεται ἀπὸ ἄρταγας, κόλακας, μεθύσους κλπ. Τοῦτο εἶναι ἀληθές, διὸτι πάντες οἱ διωκόμενοι ἐντεῦθεν, ἔξ 'Αθηνῶν, εἰς τὴν αὐλὴν ἐκείνουν καταφεύγουσιν, ὡς ὁ Καλλίας ἐκείνος ὁ περιβόητος, ὁ δημόσιος δοῦλος.

20—21. Ἄλλ' ὅμως (καὶ ὅμως) ταῦτα (τὰ περὶ Φίλιππου λεχθέντα), ως ἀνδρες 'Αθηναῖοι, καὶ ἐδὲ θεωρῆ κανεὶς ἀκόμη ἀσήμαντα (μικρὰ) εἶναι μεγάλαι ἀποδείξεις τῆς διανοητικότητος (γνώμης) καὶ τῆς φρενοβλαβείας, φρενοπαθείας (κακοδαιμονίας) ἐκείνουν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν συνετῶν, τῶν φρονίμων ἀνθρώπων (τοῖς εὖ φρονοῦσιν). Ἄλλ', ως νομίζω, ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν (νῦν μὲν) τὰ κατορθώματα τοῦ Φίλιππου, αἱ πολεμικαὶ ἐπιτυχίαι του (τὸ κατορθοῦν αὐτὸν) ἐπισκιάζουσι, καλύπτουσι ταῦτα τὰ ἐλαττώματα, (ἐπισκοπεῖ τούτοις). Διότι αἱ ἐντυχίαι (εὐπραξίαι) εἶναι ἴκαναι, ἔχουν τὴν δύναμιν (δειναὶ εἰσὶ) νὰ συγκαλύψουν τὰ τοιαῦτα ἐλαττώματα, αἴσχη, (δύνείδη) (ἀκολασίας, μέθας, κορδακισμοὺς κλπ.) Ἐάν δὲ ὁ Φίλιππος πάθῃ ἀτύχημά τι (ὑποστῇ ἀτύχημά τι) (πταίσει τι), τότε ἀκριβῶς θὰ ἔλθουν εἰς φῶς, θὰ ἀποκαλυφθῶσι ταῦτα τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ (τοῦ Φίλιππου).

Ἐγὼ τοὺλάχιστον νομίζω, (εἰς ἐμὲ τούλάχιστον φαίνεται) δοκεῖ δὸς ἔμοιγε, ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ πράγματα θὰ δεῖξουν ἐντὸς δλίγου χρόνου (δεῖξειν (ιὰ πράγματα) οὐκ εἰς μακράν), ἔλιν καὶ οἱ θεοὶ εὐδοκοῦν (ἀποφασίζωσι) καὶ σεῖς ἐπιθυμεῖτε, ἔχετε τὴν διάθεσιν (βούλησθε) νὰ πράττητε τὰ δέοντα.

§ 21. Διότι καθὼς ἀκριβῶς εἰς τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων ἐν ὅσῳ ἔκαστος εἶναι ὑγιής, γερός, δυνατὸς (ἔως ἂν ἐρρωμένος ἡ τις) οὐδεμίαν ἐνόχλησιν αἰσθάνεται (οὐδὲν ἐπαισθάνεται) (ἐκ τῶν ἐν τῷ σώματι ὑπολανθανουσῶν νάσων), δπόταν δμως (δὲ) συμβῇ ἀσθένεια τις (ἀρρώστημά τι), πᾶσα ὑπολανθάνουσα ἐν τῷ σώματι ἐκδηλοῦται, ἀναφαίνεται, (πάντα κινεῖται), εἴ τε (καὶ) τοῦτο εἶναι διάρρηξις (φλεβός ἢ ἀρτηρίας) (οῆγμα) (οργήγνυμι), εἴτε (καὶ) εἶναι ἔξαρθμωσις, βγάλσιμον (στρέμμα (στρέψω) εἴτε εἶναι ἄλλο τι εὐπαθὲς σημεῖον νοσηρὸν) (σαυθὸν) ἐξ ἐκείνων, τὰ δποῖα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ σώματι, τοιουτορόπως εἶναι εἰς τοὺς πολλοὺς (εἰς τὸ πλῆθος) ἀφανῆ (κεκαλυμμένα) τὰ κακὰ τῶν δημοκρατιῶν, (τῶν πόλεων) καὶ τῶν τυράννων, ἐν ὅσῳ μὲν οὗτοι πολεμοῦσιν ἔξω τῆς χώρας των, ἀλλ’ ὅταν ἐκραγῇ (συμπλακῇ) πόλεμος πρὸς γειτονικὸν λαόν, (δμορος πόλεμος), συνήθως (ο πόλεμος οὗτος) πάντα (τὰ κακὰ=ἔλαττώματα) καθιστᾷ ὀλοφάνερα (ἔκδηλα) ἐποίησεν).

Περὶ ληψις. Πᾶσαι αὗται αἱ πράξεις τοῦ Φιλίππου εἶναι ἀπόδειξις τῆς φρενοπαθείας αὗτοῦ τὴν δποίαν καλύπτουσιν αἱ ἐπιτυχίαι του ἀλλὰ θὰ ἀποκαλυφθῶσιν ὅλα του τὰ ἔλαττώματα, ἔλιν συμβῇ εἰς αὐτὸν ἀτύχημά τι.

22—23. Ἐλλὰ κανεὶς ἀπὸ σᾶς, ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔπειδὴ βλέπει, ὅτι δὸς Φίλιππος εὐτυχεῖ, εὐνοεῖται ὑπὸ τῆς τύχης. νομίζει, ὅτι διὰ τοῦτο (τούτῳ) εἶναι φοβερὸς (ἐπικίνδυνος) εἰς τὸ νὰ πολεμήσῃ τις κατ’ αὐτοῦ, μεταχειρίζεται συλλογισμόν, σκέψιν φρονίμου ἀνθρώπου, σκέπτεται, ὥσδην φρονιμος ἀνθρώπος (χρῆται λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου). διότι ἡ τύχη ἔξασκει μεγάλην ἐπίδρασιν (μεγάλη οσπή ἐνν. ἔστι=μεγάλην οσπήν ἔχει=ἀσκεῖ ἡ τύχη), ἵνα δὲ εἴπω καλύτερον ἡ τύχη εἶναι τὸ

δλον εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων (τὸ πᾶν ἔξαρταται ἐκ τῆς τύχης), (μᾶλλον δὲ τὸ δλον ἡ τύχη ἐστὶ παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα). Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τοὺλάχιστον ἥθελον προτιμήσει (έλοιμην ἄν) τὴν τύχην τῆς ἴδικῆς μας πάλεως, ἐάν τις ἥθελε μοὶ δώσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς (εἴτις αἱρεσίν μοι δοίη), ἐάν σεις οἱ ἕδιοι θέλετε (εἴσθε πρόθυμοι) νὰ κάμνητε ἐκεῖνα τὰ δποῖα ἀρμόδει νὰ κάμνητε, τὸ καθῆκόν σας, (ἐθελόντων ὑμῖν αὐτῶν ποιεῖν, ἢ προσήκει ποιεῖν), ἔστω καὶ κατ' ὀλίγον (καὶ κατὰ μικρόν), παρὰ τὴν τύχην ἐκείνου (τοῦ Φιλίππου). Διότι βλέπω, ὅτι εἰς σᾶς μὲν ἐνυπάρχουσι λόγοι, αἰτίαι (ὅρῶ ἐνούσιας ὑμῖν πολὺ πλείους ἀφορμάς) εἰς τὸ νὰ ἔχητε τὴν εὔνοιαν ἐκ μέρους τῶν θεῶν παρὰ εἰς ἐκείνον, (εἰς τὸ νὰ εὐνοεῖσθε ἐκ μέρους τῶν θεῶν ως εὐσεβεῖς καὶ δίκαιοι, ἀντιθέτως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὅστις εἶναι ἐπίορκος καὶ ἄδικος καὶ πλεονέκτης).

23. Ἀλλ' ὡς νομίζω, καθήμεθα χωρὶς νὰ πράττωμεν τίποτε (οὐδὲν ποιοῦντες). Δὲν εἶναι δ' ὅμως δυνατὸν (οὐκ ἔνι=ἔνεστι), ἐάν τις δ' ἕδιος κάθηται ἀργὸς (αὐτόν τινα ἀργοῦντα), οὐδὲ τοὺς φίλους του νὰ διατάσσῃ νὰ κάμνωσιν ἔργον τι ἀντὶ τοῦ ἔαυτοῦ του, (διὰ τὸν ἔαυτόν του), πολὺ δὲ ὀλιγώτερον βεβαίως τοὺς θεοὺς (δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακαλῇ νὰ πράττωσι τι ὑπὲρ αὐτοῦ) (μὴ τι γε δὴ τοῖς θεοῖς). Λοιπὸν δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας (οὐδὲν θαυμαστὸν ἔστι), ἐάν ἐκείνος δ' Φίλιππος αὐτοπροσώπως (αὐτὸς) (οὐχὶ διὰ μισθοφόρων) ἐκστρατεύων καὶ κοπιάζων καὶ παρευρισκόμενος εἰς ὅλα (καὶ παρὸν ἀφ' ἀπασι) καὶ μήτε καμμίαν εὐκαιρίαν μήτε καμμίαν (καιρόν . . . ὥστα) ἔποχὴν τοῦ ἔτους παραλείπων (ἀφήνων) νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα (εἴτε διπλωματικῶς εἴτε πολεμικῶς) ὑπερισχύει, ὑπερτερεῖ, (περιγίγνεται) ἡμῶν, οἱ δποῖοι ἀναβάλλομεν νὰ πράξωμεν, δ' τι πρέπει (μετλόντων) καὶ οἱ δποῖοι λαμβάνομεν ἀποφάσεις καὶ ἔρωτῶμεν νὰ μάθωμεν νέα (πυνθανομένων). Καὶ δὲν ἀπορῶ (οὐδὲ θαυμάζω) ἐγὼ διὰ τοῦτο. Διότι τὸ ἔναντίον θὰ ἥτο ἄξιον ἀπορίας (τούναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστόν), ἐάν δηλαδὴ

ήμεις, ἐν ᾧ δὲν πράττομεν τίποτε (μηδὲν ποιοῦντες) ἐξ ἑκείνων, τὰ δποῖα ἀριστέοι, (πρόπει) εἰς τοὺς πολεμοῦντας νὰ κάμνωσιν (ῶν προσήγει τοῖς πολεμοῦσιν), ὑπερτεροῦμεν (περιῆμεν) ἔκεινους τοῦ Φιλίππου), δστις πάντα κάμνει διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ (τοῦ πάντα ποιοῦντος . .).

Περὶ ληψις. "Αν ἔκαστος ἀπὸ σᾶς νομίζῃ, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος δ Φύλιππος εἰς τὸ νὰ καταπλεμυθῇ, σκέπτεται ὡς φρόνιμος ἄνθρωπος, διότι ἡ τύχη τὸν εὔνοεῖ, ἀλλ' ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ τύχη τῆς πόλεως μας εἶναι εὐνοϊκωτέρα, ἀρκεῖ νὰ κάμνωμεν τὸ καθῆκόν μας.

24—25. "Αλλὰ δι' ἔκεινο ἀπορῶ, ἐάν ποτε ἐξηγέρθητε, ἐλάβετε τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν Λακεδαιμονίων, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χάριν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων (χάριν τῆς αὐτονομίας, καὶ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων καταπατουμένης ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων 378 π.Χ. ἐγνοεῖ τὸν Βοιωτικὸν πόλεμον, ὅτε κατέλαβον τὴν Καδμείαν οὗτοι παρὰ τὴν Ἀνταλκίδειον εἰρήνην), καὶ ἐν ὃ ἥτο δυνατὸν (ἔξὸν) εἰς σᾶς νὰ προσπορισθῆτε, νὰ ἔχετε, πολλάκις πολλὰς ὁφελείας ἴδιαιτέρως (νὰ ὁφεληθῆτε προσωπικῶς), δὲν ἥθελήσατε (νὰ ὁφεληθῆτε), ἀλλὰ τούναντίον, ἵνα οἱ ἄλλοι ("Ἑλληνες) ἐπιτύχωσι τῶν δικαίων των, τὰ ἴδια σας (τὰ ὑμέτεροι αὐτῶν) χρήματα ἐξωδεύετε (ἀνηλίσκετε) συνεισφέροντες (χρήματα) καὶ ἐօριψοκινδυνεύετε, διεκινδυνεύετε, πρῶτοι εἰς τὴν μάχην (προδύκινδυνεύετε) ἐκστρατεύοντες, τώρα δὰ διστάζετε, (δὲν τολμᾶτε) νυνὶ δοκνεῖτε) νὰ ἐκστρατεύσητε (ξειέναι) καὶ ἀναβάλλετε νὰ συνεισφέρητε (μέλλετε) πρὸς προστασίαν τῶν κτήσεών σας (ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποτειδαίας κλπ), καὶ ἀπορῶ, ἐάν τοὺς μὲν ἄλλους ἔχετε σώσει (καὶ θανατάω, εἰ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε . . .) πολλάκις ὅλους μαζὶ (ἐννοεῖ τοὺς Περσικοὺς πολέμους) καὶ χωριστὰ ἔνα ἔκαστον ἐξ αὐτῶν (καὶ καθ' ἐν' αὐτῶν) κατὰ σειρὰν (ἐν μέρει) (νοεῖ τοὺς Θηβαίους ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπὸ τῶν Θηβαίων, τοὺς Εὐβοεῖς ἀπὸ τῶν Θηβαίων, πειστήρια τῶν ἀγώνων τούτων

ησαν οἱ προσφερθέντες χρυσοῖ στέφανοι εἰς τὸν δῆμιον τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῶν διασωθεισῶν πόλεων), ἐν ᾧ ἔχετε χάσει τὰς ἰδιαὶς σας κτήσεις (ἀπολωλεκότες τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, τὴν Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Μεθώνην, Ποτείδαιαν κλπ.) κάθησθε ἀργοί, ἀδρανεῖτε (χωρὶς νὰ κάμνητε τίποτε) (κάθησθε).

25. Διὰ ταῦτα ἀπορῶ, καὶ ἀκόμη πρὸς τούτοις ἀπορῶ, ἐὰν κανεὶς ἀπὸ σᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δὲν δύναται νὰ ὑπολογίσῃ ἐπὶ πόσον χρόνον πολεμεῖτε κατὰ τοῦ Φιλίππου, (δι πόλεμος οὗτος εἶχεν ἀρχήντες ἀπὸ τοῦ 357 π. Χ., διτος κατέλαβε τὴν Ἀμφίπολιν) καὶ ὁ χρόνος οὗτος ἔχει περάσει, ἐν ὃ ὑμεῖς τὴν ἐπράξατε (ποίας πράξεις ἐπράξατε κατὰ τὸ διελθόν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χρόνου τούτου διάστημα, ἥτοι ποία εἴναι ἡ δρᾶσίς σας). Διότι γνωρίζετε ἀναμφιβόλως (ἴστε δήπου) τοῦτο, διτοι δηλαδὴ δῆλος ὁ χρόνος ἔχει διέλθει (περάσει) (ἄπας ὁ χρόνος διελίγυθεν), ἐν ᾧ ἀνεβάλλετε νὰ πράξητε τι (τὸ καθῆκόν σας), (μελλόντων ὑμῶν αὐτῶν) ἐν ὃ ἥλπίζετε, διτοι ἄλλοι τινὲς θὰ πράξωσι τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν (ώς οἱ μισθοφόροι καὶ δι Χαρίδημος καὶ δι Χάροης), ἐν ᾧ κατηγόρει ὁ εἰς τὸν ἄλλον, (ἄλληλοκατηγορεῖσθε φίτων ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως), ἐν ᾧ ἐδικάζετε (κρινόντων) τοὺς στρατηγοὺς ὡς ἀνικάνους (Χάροητα Καλλισθένη, Αὐτοκλέα κλπ.), ἐν ᾧ πάλιν ἐστηρίζετε τὰς ἐλπίδας σας εἰς τούτους τοὺς στρατηγοὺς (τοὺς δοποίους ἐδικάσατε ὡς ἀνικάνους), ἐν ᾧ τέλος, σκεδόν, σεῖς ἐκάμνετε τὰ ἕδια μὲ ἐκεῖνα, τὰ δοποῖα τώρα σήμερον κάμνετε (ποιούντων ὑμῶν σκεδόν (τὰ αὐτὰ (ἐκείνοις), ἀπερ νυνὶ ποιεῖτε).

Περὶ ληψίας. Όρθιωρ ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀδράνειαν τῶν Ἀθηναίων, ἐν ᾧ ἄλλοτε ἔξηγέρθησαν κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ κατ' ἄλλων θελόντων νὰ καταπατήσωσι τὸ δίκαιον, ἐν ᾧ χάριν τῶν κτήσεών των σήμερον, λέγει, ἀδρανοῦσιν, οὐδὲν πράττουσιν, ὁ εἰς ἐλπίζει εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄλλου καὶ οὐτω ἀφήνουσι τὸν χρόνον καὶ παρέρχεται.

26. Καὶ ἔπειτα (εἴτα) τόσον ἀνόητοι εἶσθε (οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε), ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε ἐλπίζετε, διτοι διὰ τῶν

ζδίων τούτων πολιτικῶν μας πράξεων καὶ διὰ τῆς Ἰδίας πολιτικῆς μας διαγωγῆς (διὰ τούτων τῶν αὐτῶν πράξεων), διὰ τῆς ὁποίας (διὸ ὡν) τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς καλῆς καταστάσεως αὐτῶν (ἐκ χρηστῶν) ἔχουσι περιέλθει, καταντήσει, εἰς ἀθλίαν κατάστασιν (φαῦλα γέγονεν), θά γίνωσι, θὰ μεταβληθῶσιν (γενήσεσθαι) αὐτὰ ἀπὸ τῆς κακῆς καταστάσεως εἰς καλὴν (ἐκ φαύλων χρηστά). Ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως (αὐτὴ ἡ ἐλπίς σας) οὔτε λογικὸν εἶναι οὔτε φυσικὸν (ἀλλ' οὔτ' εὔλογὸν ἐστι τοῦτο γε, οὔτ' ἔχον ἐστι= (ἔχει) φύσιν) (νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς καταστάσεως). Διότι εἶναι ἐκ φύσεως πολὺ εὐκολώτερον (πολὺ ρᾴον πέφυκεν) τὸ νὰ φυλάττωσιν οἱ ἀνθρωποι πᾶν πρᾶγμα, ὅταν ἔχωσιν αὐτὸ (ἔχοντας) παρὰ νὰ τὸ ἀποκτήσωσιν (ὅταν δὲν τὸ ἔχουν) (ἢ τὸ κτήσασθαι μὴ ἔχοντας). Ἀλλὰ τώρα οὐδεμίᾳ ἐκ τῶν κτήσεων τὰς ὁποίας εἴχομεν πρότερον ὑπὸ τοῦ πολέμου (ἐννοεῖ τὸν περὶ τῆς Ἀμφιπάλεως πόλεμον, ὅσις ἐστοίχισεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀπώλειαν πολλῶν πόλεων καὶ χωρίων), ἵνα διαφυλάξωμεν ταύτην (τὴν κτῆσιν) (ὅτι φυλάξομεν), εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἀνακτήσωμεν αὐτὰς (τὰς κτήσεις) (δεῖ δὲ κτήσασθαι). Λοιπὸν τώρα πλέον (ῆδη οὖν) τοῦτο εἶναι ἔργον (καθῆκον) Ἰδικόν μας (ῆμῶν αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἄλλων.

Περίληψις. 'Ο ρήτωρ λέγει εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι εἶναι πολὺ ἀνόητοι νὰ ἐλπίζουν, ὅτι τὰ πράγματα τῆς πόλεως θὰ μεταβληθοῦν ἀπὸ τῆς κακῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται διὰ τῆς αὐτῆς πολιτικῆς διαγογῆς των, διότι τοῦτο οὔτε λογικὸν εἶναι οὔτε φυσικόν. Οἱ ἀνθρωποι φυσικὸν εἶναι νὰ φυλάττουν πᾶν ὅτι ἔχουν, παρὰ νὰ τὸ ἀποκτήσουν. 'Επειδὴ τώρα οὐδεμίᾳ ἐκ τῶν κτήσεων μας ὑπὸλείπεται νὰ φυλάξωμεν, διότι τὰς ἔχάσαμεν ἀνάγκη νὰ ἀνακτήσωμεν ταύτας. 'Ἐργον Ἰδικόν μας εἶναι.

27. Λοιπὸν λέγω, ὅτι πρέπει νὰ συνεισφέρητε χρήματα, νὰ ἔκστρατεύητε σεῖς οἱ Ἰδιοί (ῆμᾶς αὐτοὺς) μετὰ προθυμίας, νὰ μὴ κατηγορῆτε κανένα (μηδὲν' αἰτιασθαι) (ὅ Δημοσθένης ὑπο-

νοεῖ τὸν στρατηγὸν Χάρητα, ὅστις κατηγορεῖτο τότε, ὅτι δὲν διεξῆγε καλῶς τὸν πόλεμον), πρὸ τοῦ γίνητε κύριοι τῶν πραγμάτων, τῆς καταστάσεως, (πρὸν ἄν κρατήσητε τῶν πραγμάτων τότε (τηνικαῦτα) δὲ (δηλαδὴ ἀφ' οὐ νικήσητε τὸν Φίλιππον καὶ σώσητε τὴν Ὀλυνθόν), ἀφ' οὐ δικάσητε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν πράξεων (ἀπὸ αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντες) (καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν συκοφαντούντων (ρητόρων) τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνουν νὰ τιμᾶτε, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας (τοὺς παραμελοῦντας τὸ καθῆκόν των) νὰ τιμωρῆτε, (κοιλάζειν), νὰ ἀφαιρέσητε δὲ τὰς δικαιολογίας (τὰς προφάσεις) τῶν στρατηγῶν καὶ τὰς ἐλλείψεις (δλιγωρίας) τὰς προερχομένας ἐκ μέρους σας (τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα) (ώς ή μὴ συμμειοχή σας εἰς τὰς στρατείς, ή μὴ παροχὴ μισθοῦ εἰς τοὺς στρατευομένους, ή ἀποφυγὴ τῆς εἰσφορᾶς, ή σπατάλη τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων εἰς τὸς ἑορτὰς κλπ.). Διότι δὲν εἶναι δίκαιον, δὲν ἐπιτρέπεται (ἔστι = ἔξεστι) νὰ ἔξετάσητε αὐτητῷδες, ἀνευ ἐπιεικείας (πικρῶς), τι ἔχει πραχθῆ ὑπὸ τῶν ἄλλων (τι τοῖς ἄλλοις πέπρακτοι), ἀν δὲν ἐνεργῶνται (πράττωνται) ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους κατὰ πρῶτον τὰ δέοντα (ἄν δὲν ἐκτελῆτε σεῖς οἱ ἰδίοι κατὰ πρῶτον τὸ καθῆκόν σας (ἄν μὴ ὑπάρξῃ τὰ δέοντα πρῶτον παρ' ὑμῶν αὐτῶν).

Περιληψις. Ὁ ρήτωρ συμβουλεύει τοὺς Ἀθηναίους νὰ εἰσφέρωσι χρήματα, νὰ ἐκστρατεύωσι προθύμως, νὰ μὴ κατηγορῶσι κανένα πρὸ τοῦ νὰ γίνωσι κύριοι τῆς καταστάσεως καὶ τότε νὰ δικάσωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πράξεων τοὺς κατηγορούμενους στρατηγούς, ὅτε θὰ ἀμείβωσιν ἐπαξίως τούτους, τοιουτούρπως θὰ ἀφαιρῶσι τὰς δικαιολογίας τῶν στρατηγῶν, καὶ θὰ βλέπωσι τὰς ἰδικάς των ἐλλειψεις.

28—29. Διότι ἔνεκα τίνος, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε, ὅτι πάντες οἱ στρατηγοὶ δσουσδήποτε ἐκπέμψητε, ἀποστέλλητε (δσους ἄν ἐκπέμψητε) ἀποφεύγοντα τοῦτον μὲν τὸν πόλεμον, τὸν περὶ Ἀμφιπόλεως κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τὸν σύγχρονον συμμαχικὸν κατὰ τῶν ἀποστάντων συμμάχων (358—555 π.Χ.),

άναξητούσι δὲ καὶ εὑρίσκουσιν ίδιωτικοὺς πολέμους (εὑρίσκειν δὲ πολέμους ίδίους) παρὰ τὰς διαταγὰς τῆς πόλεως (ώς δ στρατηγὸς Χάρης, ἐν ᾧ εἶχε σταλῆ ὑπὸ τῆς πόλεως κατὰ τῶν ἀποστάντων συμμάχων, δι' ἔλλειψιν χοημάτων (μισθοῦ τῶν στρατιωτῶν) ὑπεστήριξε τὸν σαραπάην Ἀρτάβαζον (356 π.Χ.) ἀποστάντα κατὰ τοῦ Μ. βασιλέως), ἐὰν πρόπη νὰ εἴπω τι καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ἐξ ἔκείνων τὰ δροῖα εἶναι ἀληθῆ) τι τῶν ὅντων, (εἰ δεῖ εἰπεῖν τι καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν (ἀλλήθειάν τινα) διότι κατὰ τὸν ἐναντίον τοῦ Φιλίππου πόλεμον (ἐνταῦθα) (τὸν δροῖον ἀπέφευγον οἱ στρατηγοί, διότι δὲν εἴχον κέρδη, ὡφελείας ἐξ αὐτοῦ) τὰ βραβεῖα (τὰ νόμιμα κέρδη τοῦ πολέμου) εἶναι ίδικά σας; (τἄθλα ἔστι ὑμέτερα), χάριν τῶν δροῖων διεξάγεται δὲ πόλεμος (ὑπὲρ δὲν ἔστιν δ πόλεμος), π.Χ. ἂν κυριεύσῃ, καταληφθῇ ἢ Ἀμφίπολις (ληφθῇ), σεῖς ἀμέσως (παραχρῆμα) θὰ ἀνακτήσῃτε αὐτήν, θὰ λάβητε δρίσω (κομιεῖσθε παραχρῆμα). Οἱ δὲ κίνδυνοι εἶναι ίδιοι (βαρύνουν ἀποκλειστικῶς, ἀνήκουν κυρίως εἰς τοὺς στρατηγοὺς) τῶν στρατηγῶν (τῶν ἐφεστηκόντων τοῖς στρατεύμασι), μισθὸς δὲ δὲν δίδεται εἰς αὐτοὺς (τοὺς στρατηγοὺς) (μισθὸς δὲν οὐκ ἔστιν). Τούναντίον ἔκει (ἔκει δὲ) (εἰς τοὺς πολέμους τῆς ίδιας ἐκλογῆς, τῶν στρατηγῶν, εἰς τοὺς ίδιωτικοὺς, οἱ μὲν κίνδυνοι εἶναι διλιγότεροι, τὰ δὲ κέρδη (τὰ λήμματα) (τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἀρπαγῶν καὶ ληστειῶν, λαφυραγωγῶν κλπ.) εἶναι τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, ἀνήκουν εἰς τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς στρατιώτας, δηλαδὴ ἢ Λάμψακος, τὸ Σίγειον, τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα (τὰ πλοῖα), τὰ δροῖα ως πειρατὴ ληστεύουσι, διαρπάζουσι (συλῶσιν). Λοιπὸν ἔκαστος (ἔκαστοι) πηγαίνει, πορεύεται (χωρεῖ) ἔκει, δῆπου εὑρίσκει τὸ συμφέρον του (ἔκαστος ἐπιδιώκει τὸ συμφέρον του) (ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς).

29. Σεῖς δέ, ὅταν μὲν ίδητε, διὰ τὰ πράγματα εὑρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν (φαύλως ἔχοντα), δικάζετε, εἰπάγετε εἰς δίκην τοὺς στρατηγοὺς (τοὺς ἐφεστηκότας) (διότι νομίζετε, διὰ αὐτοὺς εἶναι οἱ δραΐτοι τῆς καταστάσεως), ὅταν δὲ ἀκού-

σητε τὰς γνωστὰς ταύτας ἀνάγκας (τὴν ἔλλειψιν χρημάτων, δι-
ῆνος οἱ στρατηγοὶ ἀναγκάζονται νὰ ἀνευρίσκουν ἰδίους πολέμους),
ἀφ' οὗ δώσητε εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν νὰ ἀπολογηθῶσιν (δόντες
λόγον αὐτοῖς τοῖς ἐφεστηκόσιν), ἀθωώνετε, ἀπαλλάσσετε τῆς
κατηγορίας (ἀφίετε). *Υπολείπεται λοιπὸν εἰς σᾶς (μένει λοιπὸν
εἰς σᾶς ὡς κέρδος) (περίεστι τοίνυν ὑμῖν) νὰ φιλονικήτε μεταξύ
σας (ἐρίζειν ὅλλήλοις) καὶ νὰ εὑρίσκεσθε εἰς διάστασιν, εἰς
διχόνοιαν (διεστάναι), διότι ἄλλοι μὲν ἔχετε σχηματίσει, (μιօρ-
φώσει ταύτην τὴν πεποίθησιν, τὴν γνώμην, (τοῖς μὲν ταῦτα πε-
πεισμένοις) (ὅτι πρέπει νὰ πολεμήσητε κατὰ τοῦ Φιλίππου ζά-
ριον τῶν Ὀλυμπίων), ἄλλοι δὲ ταύτην (ὅτι πρέπει νὰ συμφιλιω-
θῆτε μὲ τὸν Φίλιππον) ἢ δὲ καθόλου κατάστασις τῆς πολιτείας,
τοῦ κράτους μας. (τὰ κοινὰ) εὑρίσκονται, εἶναι, εἰς ἀθλίαν κατά-
στασιν (ἔχειν φαύλως).

Περιληψις. *Ο ορήτωρ ἔξεταῖει, διατὶ οἱ στρατηγοὶ ἀποφεύ-
γουσι τὸν πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμον καὶ ἔξευρίσκουσιν ἰδίους.
*Ο μὲν παρέχει κινδύνους καὶ οὐδεμίαν ὠφέλειαν, οἱ δὲ τοῦ-
ναντίον. Εἴ τα εἰσάγουσι τοὺς ατρατηγοὺς εἰς δίκην, τοὺς ὅποίους
μετὰ τὴν ἀπολογίαν ἀθωώνουσιν. Μετὰ ταῦτα ἐρίζουσι καὶ δι-
χονοοῦσιν ἔχοντες ὡς πρὸς τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον διά-
φορον γνώμην.

29=30. (*Απὸ τῆς λέξεως πρότερον). Διότι πρότερον μὲν, ὃ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκάμνετε τὰς συνεισφορὰς (εἰσεφέρετε) κατὰ
ῳδανωμένας κοινωνικὰς διμάδας (κατὰ συμμορίος) (ἐπληρώνετε
τὸν πολεμικὸν φόρον πρὸς πολεμικὰς παρασκευάς), σήμερον δὲ
διαχειρίζεσθε τὰ τῆς πολιτείας διοικεῖτε, κυβερνᾶτε τὴν πολιτείαν
τὸ κράτος κατὰ ὧδανωμένας κοινωνικὰς διμάδας (κατὰ συμμορί-
ας) δηλαδὴ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν δύο κοινωνικῶν (τοῖς μὲν ταῦτα
πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα). *Υπάρχει εἰς ορήτωρ ὡς ἀρχηγὸς
καθενὸς ἐκ τῶν δύο πολιτικῶν κοινωνικῶν (ορήτωρ ἡγεμὼν ἐκατέ-
ρων) καὶ εἰς στρατηγὸς εἶναι (ἐστὶ ὑπὸ τούτῳ) ὑπὸ τὰς διαταγὰς
τούτους καὶ οἱ τρακόσιοι οἱ πρωτωρισμένοι διὰ φωνῶν νὰ ἐπιδο-
κιμάζουν ἢ ἀποδοκιμάζουν τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀγορεύοντας

οήτορας(καὶ οἱ βοησόμενοι τριακόσιοι). Σεῖς δὲ οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι (οἱ ἄλλοι) ἔχετε κατανεμηθῆ, διαμοιρασθῆ (προσνενέμησθε), ἄλλοι μὲν εἰς τοῦτο τὸ πολιτικὸν κόμμα (εἰς ταύτην τὴν πολιτικὴν μερίδα) ὡς τούτους, ἄλλοι δὲ εἰς ἐκεῖνο τὸ πολιτικὸν κόμμα (οἱ δ' ὡς ἐκείνους).

30. Πρέπει λοιπὸν (δεῖ δί], ἀφ' οὗ ἀφήσητε κατὰ μέρος ταῦτα (ἐπανέντας ταῦτα) καὶ ἀφ' οὗ γίνητε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας (ἀποκτήσητε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας) (καὶ ὑμῶν αὐτῶν γενομένους) καὶ τώρα ἀκόμη, (καὶ τὴν τελευταίαν ἀκόμη στιγμὴν) (ἔτι καὶ νῦν) νὰ καταστήσητε κοινὸν εἰς ὅλους τοὺς πολίτας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκφέρωσιν ἐλευθέρως τὴν γνώμην των (νὰ ἀναγνωρίσητε τὸ δικαίωμα εἰς ὅλους νὰ ἐκφέρωσιν ἐλευθέρως τὴν γνώμην των) (κοινὸν πειθαί καὶ τὸ βουλεύεσθαι) καὶ τὸ νὰ ὀμιλῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (καὶ τὸ λέγειν) καὶ τὸ νὰ πράττωσι τὸ καθηκόν των (καὶ τὸ πράττειν). Ἐάν δὲ εἰς ἄλλους μὲν ἔξ υμῶν (τοὺς οήτορας καὶ στρατηγοὺς) ἐπιτρέψῃτε, δώσητε τὸ δικαίωμα (ἀποδώσετε) νὰ διατάτωσιν αὐθαιρέτως, νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν θέλησίν των (ἐπιτάττειν) ὡς νὰ ἥσαν τύραννοί σας, ὡς νὰ ἥσκουν τυραννικὴν ἐφ' ὑμῶν ἔξουσίαν (ῳσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν=ῳσπερ τυράννοις ὑμῶν), εἰς ἄλλους δὲ δώσητε τὸ δικαίωμα, ἐπιτρέψῃτε (ἀποδώσετε) νὰ ἀναγκάζωσι, νὰ ὑποχρεώνωσι (τοὺς εὐπόρους καὶ τὴν μεσαίαν τάξιν τῶν πολιτῶν) (ἀναγκάζεσθαι) νὰ ἔξοπλίζωσι τριήρη, ἔτοιμάζωσι τριήρη (τριηραρχεῖν) νὰ συνεισφέρωσι χρήματα (εἰσφέρειν), νὰ ἐκστρατεύωσι (στρατεύεσθαι), εἰς τοὺς ἄλλους πολίτας, (εἰς τὸν λαὸν) (ὅστις δὲν φορολογεῖται) νὰ δώσητε τὸ δικαίωμα (ἐπιτρέψῃτε) ἀποδώσετε) νὰ ἀποφασίζωσι μόνον κατὰ τούτων (τῶν εὐπόρων πολιτῶν), εἰς οὐδὲν δὲ ἄλλο οὐδὲ εἰς τὸ παραμικὸν νὰ συνεργάζωνται (ἄλλο δὲ μηδ' διτοῦν συμπονεῖν) μετ' αὐτῶν, (οἱ δποῖοι τοὺς ἀναγκάζουν νὰ συνεισφέρουν), δὲν θὰ γίνη ἐν καταλλήλῳ περιστάσει οὐδὲν ἔξ ἐκεινων, τὰ δποῖα πρέπει νὰ γίνωσιν (οὐδὲν τῶν δεόντων γενήσεται ὑμῖν ἐν καιρῷ). Διότι τὸ μέρος τῶν πολιτῶν, τὸ δποῖον ἔχει ἀδικηθῆ ἐπιβαρυθῆ ἐκάστοτε (μὲ δυσαναλόγους ὑπο-

χρεώσεις διὰ τοῦ τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν κλπ. τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν) (τὸ γάρ ήδικημένον ἀεὶ μέρος) θὰ καθυστερήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του (ἔλλειψι), καὶ τότε (εἶτα) θὰ εἶναι ἐπιτεραμμένον θὰ εἶναι εἰς τὴν ἔξουσίαν σας, θὰ ἔχετε τὸ ἐλεύθερον (ἔξεσται) νὰ τιμωρῆτε τούτους (τοὺς καθυστεροῦντας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των) ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν (κολάζειν τούτους ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν).

Περίληψις. 'Ο ρήτωρ κατακρίνει τὴν σημερινὴν διοίκησιν τῆς πολιτείας λέγων, δτι πρότερον ἐπληρώνετε τὸν πολεμικὸν φόρον (συνεισφέρετε) κατὰ συμμορίας ὑπὲρ τῆς πολιτείας, σήμερον πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας (σχηματίσαντες πολιτικὰ κόμματα). Τὸ ἐκάστοτε ἵσχυον πολιτικὸν κόμμα εὐχαριστεῖται νὰ ἀδικῇ καὶ βασανίζῃ τὸ ἔτερον.

31. Λοιπὸν προτείνω, ἀξιῶ ἐν περιλήψι, κεφαλαιωδῶς, (κεφάλαιον), νὰ συνεισφέρητε πάντες ἀπὸ τούτων, ἐξ ὅσων ἔκαστος ἔχει τὸ ἀνάλογον μέρος (τὸ ἵσον) (προτείνω, ἀξιῶ) νὰ ἐκστρατεύητε πάντες, νὰ ἐκπληροῦτε τὴν στρατιωτικὴν σας ὑποχρέωσιν πάντες, κατὰ σειρὰν διαδοχικῶς (κατὰ μέρος), ἕως ὅτου ὅλοι ἐκστρατεύσητε (προτείνω, ἀξιῶ), εἰς πάντας τοὺς ἀναβαίνοντας τὸ βῆμα τοῦτο, νὰ δίδητε τὴν ἄδειαν νὰ διμιλῶσι (πᾶσι τοῖς παριοῦσι λόγον διδόναι) καὶ νὰ ἐκλέγητε τὰ ὀφελιμώτατα (ιὰ βέλτιστα αἰρεῖσθαι) ἐκ τούτων δισαδήποτε ἀκούσητε (ῶν ἂν ἀκούσητε=τούτων, ἦ...), ὅχι δισαδήποτε εἴπη (μὴ ἂν εἴπη) δεῖνα ἢ δεῖνα (οὗτος ἢ ἐκεῖνος) δ ρήτωρ (ἵσως ἐνταῦθα ὑπανίσσεται τὸν Εὔβουλον τὸν ἀρχηγὸν τοῦ φιλερηνικοῦ κόμματος) Καὶ ἂν κάμητε ταῦτα, δὲν θὰ ἐπαινέσητε ἀμέσως (καθ' ἣν ὥραν διμιλεῖ (παραχρῆμα) μόνον τὸν ρήτορα διὰ τὰς συνετὰς ὑποδείξεις του, τὰς εἰσηγήσεις του, ἀλλὰ βραδύτερον (ὕστερον) καὶ τὸν ἔαυτὸν σας θὰ ἐπαινέσητε διὰ τὰς ἀποφάσεις, τὰς δοπίας ἔλάβετε, ὅταν βελτιωθῇ, καλυτερεύσῃ πρὸς τὸ συμφέρον σας (ἥμιν ἔχόντων βέλτιον) ἢ ὅλη τῆς πολιτείας κατάστασις (τῶν ὅλων πραγμάτων).

Περιληψις. Ορήτωρ προτείνει εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ συνεισφέρωσιν πάντες, ἔκαστος τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἐξ ἵσου, νὰ ἔκστρατεύωσι πάντες διαδοχικῶς, ἐναλλάξ, εἰς μὲν τοὺς ορήτορας νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν νὰ διμιλῶσιν, αὐτοὶ δὲ νὰ ἐκλέγωσι τὰ ὀφελιμώτατα, ἐξ ὅσων ἀκούσωσι. Τούτου γινομένου ὅχι μόνον θὰ ἐπαινέσωσι τὸν ορήτορα καθ' ἥν στιγμὴν διμιλεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτόν τους βραδύτερον διὰ τὰς καλὰς ἀποφάσεις, δπούις ἔλα-
βον. Ἐπειδὴ ἐβελτιώθη ἡ ὅλη τῆς πολιτείας κατάστασις.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Ἐδ. 1 Ἐπὶ πολλῶν (πραγμάτων) = εἰς πολλὰς περιστάσεις (μέχρι τοῦδε).

ἴδειν ἀπόμφ. ἀορ. β. τοῦ δράω-ῶ βλέπω. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ δοκεῖ. εἰδ. ἀπόμφ. τὸ ἄν εἰς τὸ ἴδεῖν, ὅτι δύναται τις νὰ ἴδῃ. (ἴδοι τις ἄν)

δοκεῖ γ. ἐν. προσ. τοῦ δοκέω-ῶ=νομίζω, μοὶ φαίνεται καλόν.

τῇ πόλει (τῇ ἡμετέρᾳ). ἥ δοτ. εἰς τὸ εὔνοιαν.

οὐχ' ἦκιστα : σχῆμα λιτότητος=μάλιστα, πρὸ πάντων κατ' ἔξοχήν.

πολεμήσοντας : μέλλ. α. τοῦ πολεμέω-ῶ οἱ πολεμήσοντες Φιλίππῳ=οἱ ἐπιμυθοῦντες νὰ διεξαγάγωσι πόλεμον κατὰ τοῦ Φιλίππου, νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ Φιλίππου.

τὸ... γεγενῆσθαι... κεκτημένοις=κεκτῆσθαι—καὶ (**τὸ**) γεγενῆσθαι... ἔχοντας=καὶ τὸ ἔχειν.

δμορος=γείτων, πλησιόχωρος.

δύναμις τις=σπουδαία, σημαντική, μεγάλη δύναμις.

τὸ μέγιστον ἀπάντων=τὸ σπουδαιότατον ἀπὸ ὅλα.

νπὲρ τοῦ πολέμου=περὶ τοῦ πολέμου.

διαλλαγὴ=συμφιλίωσις, διαπραγμάτευσις πρὸς συμφιλίωσιν.

ἄπιστος=ἀνάξιος ἐμπιστοσύνης, ἔκεινος πρὸς τὸν ὅποιον δὲν ἔχει τις ἐμπιστοσύνην.

ἀνάστασις=ἀνέργεισις, ἐπανάστασις, καταστροφή.

δαιμόνιος=ὑπεράνθρωπος, μυστήριοώδης, ὑπερφυσικός.

ἔοικε. γ. πρόσ. πρκ. ἔοικα μὲ σημ. ἐνεστ.=ὅμοιός εἰμι, δμοιάζω.

§ 2. δεῖ=γ. ἐν. ἐνεστ. ἀπρόσωπ. δεῖ, πρτ. ἔδει κλπ.=πρέπει, εἶναι ἀνάγκη. τὸ μέσ. δέομαι παρακαλῶ, ἔχω ἀνάγκην.

σκοπεῖν=ἀπόμφ. ἐνεστ. τοῦ σκοπέω-ῶ=προσέχω, ἔξετάζω κυττάζω.

χείρους=χειρότεροι κατώτεροι ἐπίθ. (βαθμ. συγκρ. τὸ θετ. κακός)=συγκρ. χείρων καὶ ὑπερθ. χείριστος.

αὐτοὺς=ἡμᾶς αὐτοὺς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ θείᾳ εὐεργεσίᾳ.
ῶς ἔστι=τὸ ὅς αἰτιολογικόν.

αἰσχρῶν=ἐπίθ.. γεν. διαιρετ. τοῦ ἐννοούμενου ἐν ᾧ τι.
πόλεων, τόπων (ἐκ τοῦ προϊεμένους).

τόποι=δχυραί, ἰσχυραὶ θέσεις.
καιρός=μέση λέξις εύνοϊκή, καλὴ περίστασις, καὶ τὸ ἀντίθετον κακή, δυσμενῆς περίστασις.

προτεμαῖ=ἐνεστ. μ. φωνῆς (τὸ ἐνεργ. προτείημι)=δλιγωρῶ, ἀμελῶ. ἀφήνω νὰ φύγῃ τι ἀπὸ τὰς χειράς μου.

§ 3. φῶμη (φώνημι)=δύναμις (ἡ πολεμική).
διεξένεται=ἀπόμφ. ἐνεστ. τοῦ διεξέρχομαι=διηγοῦμαι ἐκτενῶς, λεπτομερῶς ἐκθέτω τι.

τὰ δέοντα=μιχ. ἐνεστ. τοῦ δεῖ=ἄδει (ποιεῖν).
ποιῶ=ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου, κάμνω τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος.

ἥγοῦμαι. νομίζω, συνάω. ὑπολαμβάνω, νομίζω, οἴομαι.

φιλοτιμία=φιλοδοξία, φιλόδοξος ἄμιλλα, ζηλότυπος ἐπιθυμία ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὴν αὐτοῦ=παρὰ τὴν ἀξίαν του.

χείρον: ἐπίρρ. βαθμ. συγκρ. θετ. κακῶς, συγκρ. χείρον, ὑπερθ. χείριστα.

προσήκε=ἀπρόσ. ρημ. τοῦ προσήκω=ἄρμοζει, ἀνήκει, πρόπει.

κέχρησθε: β.' πληθ. πρόσ. πρκ. τοῦ χρῶμαι (τοῖς πράγμασι)=μεταχειρίζομαι τὰ πράγματα, μιφρ. ἐκμεταλλεύομαι τὰς καταλλήλους περιστάσεις, ἐπωφελοῦμοι τῶν καταλλήλων περιστάσεων.

ώφληκατε. β.' πληθ. πρόσ. πρκ. τοῦ **δφλισκάτω** (*αἰσχύνην*)=ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου αἰσχύνην, δυσφημίαν ἐκπίπτω ἡθικῶς εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων. κυρίως δφλισκάνω=καταδικάζομαι εἰς χρηματ. πρόστιμον.

§ 4. σκοποῖτο : εὔκτ. ἐνεστ. τοῦ σκοπέομαι-οῦμαι (μετ' ἀληθείας)=ἔξετάζω τὰ πράγματα συμφώνως μὲ τὴν ἀληθειαν, εἶλικρινῶς, δπως ἔχουν.

Ἐνθέρδε=ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τῆς ἐκκλησίας.
οὐχὶ παρ' αὐτοῦ=ὅχι διὰ τῆς ἀξίας, διὰ τῆς ἰδίας του ἕκα-
νότητος.

ᾶν=γεν. τῆς αἰτίας εἰς τὸ ὀφεῖλει χάριν καὶ δίκην λαβεῖν
δι' ἄ, δι' ὅσα.

δίκην λαβεῖν (παρ' αὐτῶν, τῶν πεπολιτευμένων ὑπὲρ τοῦ Φ.)
δίκην λαμβάνω παρά τινος=τιμωρῶ τινα, ἐκδικοῦμαί τινα
διαθ. ἐνεργ. τὸ παθητ. τούτου δίκην δίδωμι τινι=τι-
μωροῦμαι ὑπό τινος.

ἔντι=ἐντὶ=ἐν, ἥ πρόθ. ἔπαθεν ἀναστροφὴν τόνου, παρ' αὐτῇ
νοεῖται τὸ ἐστὶ=ἔνεστι=εἶναι δυνατὸν ὡς ὑποκ. τούτου
νοεῖται τὸ λέγειν.

βέλτιον=συγκρ. τοῦ ἀγαθὸς=ῳφελιμώτερον, καλύτερον,
συμφερώτερον. ὡς β.' ὅρος συγκρίσεως νοεῖται τὸ ἥ μὴ
ἀκηκοέναι.

δνείδη. οὐδ. οὐσ. ὅνειδος=κοτηγορία.

βούλομένοις (ὑμῖν)=εἰ βούλοισθε.

δρθῶς δοκιμάζω=δρθῶς κρίνω, ἔξετάζω.

§ 5. **τὸ καλεῖν** (πινα ὑποκ., τὸν Φίλιππον ἀντικ.) τοῦτο τὸ
καλεῖν εἶναι ὑποκ. τοῦ εἶναι ἔξαρτωμένου ἐκ τοῦ φήσειε.
ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ περαγμένα (αὐτῷ τῷ Φίλίππῳ)=χω-
ρὶς νὰ ἀποδεικνύῃ, νὰ πιστοποιῇ τοῦτο διὰ τῶν πράξεων
αὐτοῦ τοῦ Φίλίππου.

λοιδορία=κακολογία, κατηγορία.

κενὸς=ἐπίθ. κούφιος, ἀβάσιμος, μὴ στηριζόμενος εἰς τὴν
πραγματικότητα.

ἔλεγχω=ἔξελέγχω τινὰ στηριζόμενος εἰς τι.

πώποτε=ποτέ, μέχρι τοῦτο

δεῖσθαι=ἀπρμφ. ἐνεστ. τοῦ δέομαι.

δυοῖν=ἀριθ. ἀπόλυτ. δυϊκοῦ ἀριθμοῦ, δυοῖν ἔνεχ=διὰ δύο
λόγους, διὰ δύο αἰτίας.

εἰρῆσθαι: ἀπρμφ. πρκ. μέσ. φων. τοῦ ο. λέγω.

ὑπάρχει=ἔστιν.

φαῦλος=ἐπίθ.=ἀνάξιος λόγου, εὔτελής μηδαμινός.

ὑπερεκπεληγμένους=μετοχ. παθ. πρκμ. τοῦ ὑπερεκπεληγματί, ἐνεστ. ὑπερεκπλήττομαι τίνα=προσβλέπω τινὰ μετὰ θαυμασμοῦ καὶ δέους, τρομάζω.

ἄμαχος ἐπίθ.=ἰκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος, ἀκατάβλητος.
διεξελήλυθε=παρακ. τοῦ διεξέρχομαι.

παρακρουόμενος=μτχ. ἐνεστ. τοῦ παρακρούομαι τίνα ἔξαπατῷ πλανῶ, μτφ. ἐκ τῶν ζυγιζόντων τι, δηλαδὴ δὲν ζυγίζω καλῶς, τρώγω εἰς τὸ ζύγι, εἰς τὸ καντάρι κοινῶς. μέγας ἐπίθ.=ἰσχυρὸς κατηγρούμ. τοῦ ηὔξηθη.

ἥνει=ἐνεστ. μὲ σημασ. πρκ. ἔχω ἐλθει, ἔχω φθάσει.

§ 6. **σφόδρα**=ἀποδοτέον εἰς τὸ φοβερόν... καὶ θαυμαπτόν.
ἔώφων=πρτ. τοῦ ὄραω-ῶ=βλέπω.

ηὔξημένον=μτχ. παθ. παρκ. τοῦ ηὔξημαι, ἐνεστ. αὐξάνομοι καὶ αὐξομαι.

θεωρέω-ῶ=παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς.

εὐήθεια=(ἀφηρ. οὐσ. τοῦ εὐήθης) ἀπλοϊκότης, ἀφέλεια ἀπονηρία.

τὸ καὶ ἀρχᾶς=καὶ ἀρχάς.

βουλομένους=μετοχ. ἐνεστ. τοῦ βούλομαι θέλω, ἐπιθυμῶ. =οἱ ἐβούλοντο.

προσαγαγόμενον=μετοχ. ἀορ. β.' τοῦ προσάγομαι, ἔξαπτάται ἐκ τοῦ εὑρίσκω, προσάγομαι τίνα=δελεάζω, ἔξαπατῷ, προσελκύω, τραβῶ κοντά μου.

ἀπήλαυνον=παρτ. τοῦ ἀπελαύνω=ἐκδιώκω.

§ 7. **φάσκειν**=ἀπρμφ. τοῦ φάσκω, παρτ. ἐφασκον. Οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐκ τοῦ φημί, τῷ φάσκειν κατασκευάσαι, ἔξελεῖν, ἀδικῆσαι, παραδοῦναι, ὑποσχέσθαι, ἀναδέξασθαι, εἶναι δοτικ. δργάνου καὶ ἔξηγοῦνται μὲ τὸ νά....

παραδώσειν=τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φάσκειν, τὸ δεύτερον ἐκ τοῦ ὑποσχέσθαι.

ἀπόρρητον=(ἀπὸ+οητὸς)=μυστικόν, μὴ δυνάμενον νὰ λεχθῇ

θρυλούμενον=ἀδόμενον, λαλούμενον, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ θρυλέομαι-οῦμαι = εἴται ὑποκείμενον κοινῆς δμιλίας τὸ ἐνεργ. συχνὰ δμιλῶ περὶ τίνος φλυαρῶ.

κατασκευάζω (συνηθέστερον κατασκευάζομαι τι)=μηχανῶ-
μαί τι, ἐπινοῶ τι πανούργως, σατανικῶς.

ἐξελεῖν. ἀπόμφ. ἀορ. β.' τοῦ ἐξαιρέω-ῶ=κυριεύω διὰ πο-
λιορκίας.

ὅλως=γενικῶς, ἐν συντόμῳ, ἐν γένει.

πεφενάκικεν: πρκ. τοῦ φενακίζω=ἐξαπατῶ.

φενάκη=πρόσθετος κόμη, περρούκα.

ἀεὶ=πάντοτε, καὶ μετὰ συνάρθρου μετοχῆς ἐκάστοτε.

ἄνοια=ἀνοησία.

ἀγνοῶ=δὲν γνωρίζω, δὲν ήξενόω, δὲν ἔννοῶ.

§ 8. ἥρθη. γ.' ἐνικ. πρόσ. παθ. ἀορ. α.' τοῦ ρήμ. αἴρομαι
=σηκώγομαι, ὑψώγομαι.

ἥνιχ'=ἥνικα=ἐφ' ὅσον, ὅτε, ὅταν, ἀνταποδίδεται εἰς τὸ
τηνίκα.

φοντο = πρτ. γ.' ἐν. πρόσ. τοῦ ρ. οἴομαι = νομίζω, φαν-
τάζομαι.

συμφέρον=ῳφέλιμον.

καθαιρεθῆναι=ἀπόμφ. παθ. ἀορ. α.' τοῦ καθαιρέομαι=οῦ-
μαι το ἐνεργ. καθαιρέω-ῶ=ρίπτω κάτω, ἀφανίζω κατα-
βάλλω, μέσ. καταρρημνίζομαι, καταπίπτω ἀπὸ τῆς θέσεως,
εἰς ἣν ἔχω ὑψωθῆ.

εἶνεχ=εἶνεκα ἔαυτοῦ—πρὸς τὸ συμφέρον του μόνον.

ἐξελήγεγκται=πρκ. μέσ. φων. τοῦ ἐξελέγχομαι.

Φιλίππω=δοτ. ἀντικαρ. πρὸς ζημίαν, βλάβην τοῦ Φ.

πάρεστι=γ. ἐνικ. πρόσ. τοῦ πάρειμι.

παρελθὼν: μτχ. ἀορ. β' τοῦ παρέρχομαι=ἀναβαίνω εἰς τὸ
βῆμα τῆς ἐκκλησίας νὰ διμιλήσω.

ἔμοι... ὑμῖν=αἱ δοτ. αὗται εἰς τὸ δειξάτω.

μᾶλλον: ἐπίρρ. βαθμ. συγκρ., θετικ. μάλα, ὑπερθ. μάλιστα.
τὰ λοιπὰ=τοῦ λοιποῦ=ἐν τῷ μέλλοντι.

πιστεύσουσιν. γ. πλ. προσωπ. μέλλ. τοῦ πιστεύω = δίδω
ἐμπιστοσύνην.

δεδουλωμένοι=μτχ. παθ. παρακ. τοῦ δουλόομαι — οῦμαι
=ὑποδουλώνομαι, χάνω τὴν ἐλευθερίαν μου.

- ἀσμενος=μιτχ. τροπ.=ἀσμένιως, μετ' εὐχαριστήσεως.
- § 9. Καὶ μὴν=καὶ δυμως, ἐν τούτοις.
τὰ πρόγματα (τὰ συμμαχικὰ)=τὴν συμμαχικὴν δύναμιν.
καθέξειν, ἀπόμ. μελλ. τοῦ κατέχω=διατηρῶ, συγκρατῶ.
προσειληφέναι, ἀπόμφ. παρακ. τοῦ προλαμβάνω, τῷ προ-
ειληφέναι=ἐπειδή, διότι ἔχει προκαταλάβει.
χωρία=δχνριᾱ θέσεις, νοοῦνται τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας
λιμένας=ἔμπορικους λιμένας, κυρίως τῆς Θεσσαλίας.
τὰ τοιαῦτα=τὰς ἀγοράς.
εὔνοια=ἀγάπη, εὐμένεια, συμπάθεια, φιλοφροσύνη.
συστῆ=νποτ. ἀρ. β' τοῦ συνέστην (ἀμετάβ.) τοῦ ρημ.
συνίσταμαι
συμπονῶ=ဉ�φίσταμαι τοὺς κόπους καὶ τὰς βασάνους τοῦ
πολέμου ἀπὸ κοινοῦ.
συμφορὰ : μέση λέξις ἐνταῦθα δυστυχία, ἀτυχία, σύμπτωσις,
σπανίως σημαίνει καὶ τὸ ἀντίθ.
συγκυρία. σύμπτωσις.
μένω=μένω πιστός, σταθερός.
ἐκ πλεονεξίας=διὰ πλεονεξίας.
ἡ πρώτη πρόφασις (τῶν δεδουλωμένων) ἡ πρώτη ἀσήμαν-
τος, τυχοῦσα ἀφορμή.
μικρὸν πταῖσμα=ἀσήμαντος ἀτυχία.
ἀνεχαῖτισε=ἀρ. α. τοῦ ἀναχαιτίζω μεταφρ. ἐκ τῶν ἵππων
οἵτινες ἀνηρθούμενοι εἰς τοὺς ὅπισθίους πόδας ρίπτου-
σι τὴν χαίτην πρὸς τὰ ὅπισω καὶ οὕτω ἀνατρέπουσι τοὺς
ἀναβάτας (ρίπτουσι κάτω).
§ 10. ἔστιν (ὑποκ, πτήσασθαι)=εἶναι δυνατὸν νά...
ἀδικοῦντα, ἐπιορκοῦντα, ψευδόμενον (τινὰ) μετοχ. τρο-
πικοί.
βεβαίαν=σταθεράν, μόνιμον, διαρκῆ.
εἰς ἄπαξ=διὰ μίαν φοράν, διὰ μίαν στιγμήν.
ἥνθησεν=ἀρ. α' τοῦ ἀνθέω—ῶ=ἀκμάζω.
ἀντέχω=διατηροῦμαι, διαρκῶ.
Ἐπι ταῖς ἐλπίσι=στηριζομένη (ἡ δύναμις) εἰς τὰς ἐλπίδας.
καὶ σφόδρα γ' ἥνθησεν (τὰ τοιαῦτα). =καὶ μάλιστα ἡ διὰ

τοιούτων (ἀνηθίκων) μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις ἀκ-
μάζει, προοδεύει, λαμβάνει μεγάλην ἐπίδοσιν στηρίζομέ-
νη εἰς τὰς ἑλπίδας.

ἄντα τύχη (ἀνθοῦντα τὰ τοιαῦτα).

τῷ χεόνῳ = μὲ τὸν χρόνον, μὲ τὸν καιρόν.

φωρᾶται (τὰ τοιαῦτα) = φωρῶμαι = ἔξελέγχομαι, ἀνακαλύ-
πτομαι.

καταρρεῖ = γ' ἐνικ. πρόσ. τοῦ καταρρέω, ἥ φράσις περὶ αὐ-
τὰς καταρρεῖ (τὰ τοιαῦτα) μεταφρο. ἐκ τῶν μαραίνομένων
ἀνθέων, ὃν τὰ φύλλα πίπτουσι γύρω των, περὶ τὸν κόρ-
φιον.

οἰκίας, πλοίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, αἱ γενικαὶ
αὗται ἔξαρτῶνται ἐκ τοῦ κάτωθι = τὰ κάτω μέρη αἱ βά-
σεις.

τῶν πράξεων (τῶν πολιτικῶν δηλαδὴ εἰρήνης συμμαχίας).

τὰς ἀρχὰς = τὰς ἀφορμάς, τὰ ἐλατήρια, τὰς πρώτας αἰτίας.

τὰς ὑποθέσεις = τοὺς σκοπούς, τὰς βάσεις.

ἀληθεῖς = ἄνευ ψεύδους καὶ ἐπιορκίας, ἀγνάς, εἰλικρινεῖς.

Φιλίππω = ποιητ. αἴτιον τοῦ πεπραγμένοις.

§ 11. φημὶ = προτείνω, διῆσχυρίζομαι, λέγω, ὑποστηρίζω.

ἀρέσκει μοι (Βοηθεῖν) = ἔγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω καὶ ἐγώ, οὖ-
τος (δι τρόπος) ἀρέσκει εἰς ἐμέ.

πρεσβείαν πέμπειν = ἀντὶ πρέσβεις πέμπειν, ἥ σειρὰ φημὶ^ν
δεῖν πρεσβείαν πέμπειν.

ἢ = ἀναφρο, τελ. πρότασις = ἵνα οὗτοι οἱ πρέσβεις, ἵν^τ αὕτη
ἥ πρεσβεία.

διδάξει = μέλλ. τοῦ διδάσκω = ἀναγγέλλω, ἀνακοινῶ εἰς τινα

παροξυνεῖ = μέλλ. τοῦ παροξύνω τινὰ = ἔξεγείψω, ἔξερεθίζω
τινά.

εἰσὶν ἐψηφισμένοι = γ.' πληθ. πρόσ. παρακ. τοῦ ψηφίζο-
μαι = ἀπατῶ, ζητῶ νὰ λάβω δπίσω, νὰ μοὶ ἐπιστραφῇ τι
ώς βίᾳ εἰλημμένον.

λόγον ποιοῦμαι περὶ τινος, = συζητῶ περὶ τινος, ἔρχομαι
εἰς διαπραγματεύσεις, διαπραγματεύομαι περὶ τινος.

§ 12. ἐξεληλυθότων ἡμῶν=μετοχ. παρακ τοῦ ἐξέρχομαι ἐνταῦθα ἐξέρχομαι εἰς ἐκστρατείαν, ἐκστρατεύω=ἐὰν ἡμεῖς ἐξεληλυθότες ὅμεν=ἔχομεν ἐκστρατεύσει (ἐν τῷ μεταξύ). **καὶ δύτων**=καὶ ἐὰν ὅμεν ἐπὶ τοῖς πράγμασιν =καὶ ἐὰν ἀσχολώμεθα, καταγινώμεθα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου.

ἀξιως τῆς πόλεως=ἀνταξίως, ἐπαξίως τῆς πόλεως δπως ἐπιβάλλει τὸ ἀξιωμα τῆς πόλεως (μὲ ἰδικήν μας δύναμιν) **ῳς ἄπας**=τὸ δῶς αἰτιολογ.

ἀπῆ=ဉποτ. τοῦ ἀπειμι. ἀπῆ τὰ πράγματα=ἀπονσιάζουν, ἐλλείπουν αἱ πράξεις, τὰ ἔργα.

έτοιμότατα=προθυμότατα, εὐκολώτατα.

ἀπιστῶ=δὲν δίδω ἐμπιστοσύνην.

§ 13. μετάστασις=ἄλλαγή, μεταβολή.

καὶ δὴ=καὶ τώρα εὐθύς.

περαινω=φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ.

ἀσθενής=ἀδύνατος.

καῶς ἔχω=(διαθ. οὐδ.)=εὔρισκομαι εἰς κακὴν κατάστασιν

§ 14. μικρὸς=ἀσήμαντος, εὐκαταφρόνητος.

οὐ σμικρός=σημαντικός.

πάλιν αὖ=ἔπειτα πάλιν, ὕστερον πάλιν,

οἶον=ώς π. χ. δπως π. χ., δηλαδή.

ἐπὶ Τιμοθέου πρὸς Ὀλυνθίους=ὅτε ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ Τιμοθέου ἐπολεμεῖτε ἐναντίον τῶν Ὀλυνθ. (364 π. X.)

πρὸς Ποτείδαιαν=νοεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ Φιλίππου πόλεμον ἐναντίον τῆς Ποτείδαιας (356 π. X.) τῇ συμπράξει καὶ τῶν Ὀλυνθίων, ὅτε ἡ Ποτείδαια ἐκυριεύθη.

ἔφάνη τι=μέγα τι=αὕτη ἡ δύναμις, ἡ Μακεδονικὴ, ἀξιόγος, σημαντικὴ ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς δυνάμεως τῶν Ὀλυνθίων.

νυνὶ=τώρα δά, τελευταῖον, δηλαδὴ τῷ 352 π. X.

στασιάζω=εὔρισκομαι εἰς ἐμφύλιον ἔριδα, στάσιν, **σπαράσσομαι**=ὑπὸ ἐμφυλίων πολέμων.

ταράττομαι=περιέρχομαι εἰς ἐσωτερικὰς ταραχάς.

τυραννικὴ οἰκία=νοεῖται ἡ οἰκογένεια τῶν τυράννων τῶν

Φερῶν, Λυκόφρονος καὶ Πειθολάου.

καὶ δποι τις ἄν=εἰς δποιονδήποτε μέρος, δποιονδήποτε.

καὶ =ἐν γένει.

πάν(τα)=πάντως, κατὰ πάντα τρόπον.

αὐτὴ καθ' αὐτὴν=αὐτὴ μόνη της, ἡ Μακεδονικὴ δύναμις.

πολλῶν κακῶν=πολλῶν ἐλαττωμάτων, ἀτελειῶν ἀδυναμιῶν μεστὴ ἐπίθ. (3)=πλήρης, γεμάτος.

ἀπασι τούτοις=δοτ. δργανικ. ἐπεξήγ. τοῦ τούτου: τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις.

ἐπισφαλῆς=ἀσθενής, ἀβέβαιος, ἀσταθής.

ἢ ὑπῆρχε φύσει=δ β.: δρος τῆς συγκρίσεως=ἀπὸ ὅ, τι ἦτο, ὑπῆρχεν ἐκ φύσεως, ἐξ ἀρχῆς.

§ 15. *χαίρειν*. ἀπομφ. ἐνεστ. πρκ. γέγηθα. χαίρω τοῖς αὐτοῖς=εὐχαριστοῦμαι, εὐρίσκω εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἔδια πράγματα.

τοῖς ἀρχομένοις, (ὑπὸ τοῦ Φιλίππου) μτχ. τοῦ ἀρχομαι=έξουσιαζόμαι, οἱ ἔξουσιαζόμενοι, οἱ ὑπήκοοι.

ὅ μὲν (Φίλιππον) *καὶ τοῦτο*=(τὸ ἔνδοξον γενέσθαι).

ἔξηλωκε πρκ. τοῦ ζηλώω-ῶ=μετὰ ζήλου ποθῶ τι, ζηλεύω.

προηγηται, πρκ. τοῦ προαιρέομαι-οῦμαι=προτιμῶ, θέτω ὡς σκοπόν μου, ὡς πρόγραμμά μου.

παθεῖν: ἀπομφ. ἀορ, β. τοῦ πάσχω. (ἐκ τοῦ προηγηται).

ἄν συμβῇ τι (κακὸν παθεῖν)=δ, τιδήποτε (κακὸν) καὶ ἄν συμβῇ νὰ πάθη.

τὴν τοῦ διαπράξασθαι=ἡρημένος τὴν δόξαν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἀ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδ. βασιλεὺς (διεπράξατο ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς,

διαπράτομαι=φέρω εἰς πέρας, πραγματοποιῶ. ζῆν=ἀπομφ. ἐνεστ. τοῦ ζήω-ῶ.

§ 16. τοῖς δὲ, τοῖς μὲν ἀρχομένοις (ὑπηκόδοις).

τῆς ἀπὸ τούτων (τῶν κατορθωμάτων τοῦ Φιλίππου) προερχομένης δόξης.

οὐ μέτεστὶ τινὶ τινος=δὲν μετέχει τίς τινος. ἐνταῦθα οἱ ἀρχόμενοι ὑπὸ τοῦ Φιλίππου (οἱ ὑπήκοοι) δὲν μετέχουστης δόξης τῆς ἀπὸ τούτων (τῶν κατορθωμάτων) προερχομένης

κοπτόμενος=μιχ. ἐνεστ. τοῦ κόπτομαί τινι=βασανίζομαι μέ τι, καταπονοῦμαι μέ τι, κατατρύχομαι.

ταῖς στρατείαις ταῖς ἄνω κάτω (γιγνομέναις)=ταῖς γνωσταῖς ἐκστρατείαις, αἱ ἐγίγνοντο πότε πρὸς τὰ ἄνω, πότε πρὸς τὰ κάτω, (ἄλλοτε πρὸς τά...)

ταλαιπωροῦσι=ταλαιπωροῦνται.

τὰ ἔργα=τὰ ἐπαγγέλματα, αἱ γεωργικαὶ ἔργασίαι, ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν.

τὰ ἰδια=αἱ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις, ἐνασχολήσεις.

διατριβειν=ἀπομφ. ἐνεστ. τοῦ διατρίβω ἐπί τινι=καταγίνομαι εἰς τι, ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

διατριβω τὸν χρόνον=περνῶ τὸν καιρὸν ματαίως.

διαθέσθαι, ἀπομφ. μ. ἀσφ. β. τοῦ διατίθεμαι.
διαθέτω τι, πωλῶ τι, διευθετῶ, τακτοποιῶ.

ἐκδιθέτω, διηγοῦμαι, παριστάνω.

κεκλειμένων=μιχ. παρακ. τοῦ κλείομαι.

ἐμπορίων: οὐδ. πληθ. γενικ. πτώσεως, ὅνομ. ἐμπόριον=ἐμπορικὸς λιμὴν, ἀγορά.

ἐμπορία=τὸ ἐμπόριον ὃς παρ' ἡμῖν ἐπάγγελμα ἐμπορικόν.

§ 17. **Οἱ πολλοὶ Μακεδόνων**=οἱ πλεῖστοι τῶν Μακεδ., διπολὺς Μακεδονικὸς λαός.

πᾶς ἔχουσι Φιλίππω=ποίαν διάθεσιν ἔχουσι πρὸς τὸν Φ., ποῖα αἰσθήματα τρέφουσι πρὸς τὸν Φ.

ἔκ τινος σκοποῦμαι=συμπεραιώνω ἔκ τινος.

οἱ δὲ περὶ αὐτὸν=οἱ πέριξ αὐτοῦ ὄντες οἱ περιστοιχίζοντες αὐτὸν (τὸν Φ.).

ξένοι=μισθοφόροι (Θρᾷκες, Παίονες καὶ ἄλλοι).

πεζέταιροι ἢ καὶ ἀπλῶς ἔταιροι=οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ πεζοί, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν σωματιοφυλακὴν τοῦ Φ., ἐκλεκτοὶ Μακεδόνες.

συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου = (μετχ. ἐνεστ., τοῦ συγκροτέομαι — οῦμαι) οἱ καλῶς ἔξησκημένοι, γεγυμνασμένοι εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην.

τῶν γεγενημένων, μτχ. τοῦ γίγνομαι (ἐν αὐτῷ τῇ χώρᾳ) = διατρίβω, διαμένω ἐν τῷ ἐσωτερικῷ χώρας τινός.

ἀνδρός = παράθεσις εἰς τό τινὸς = ὅστις εἶναι ἀνήρ.
οὐδένων εἰσὶ βελτίους = οὗτοι (οἱ ξένοι καὶ οἱ πεζέταιροι)
δὲν εἶναι καλύτεροι, ἀνώτεροι κανενὸς ἄλλου στρατοῦ.

§ 18. **Οἶος ἔμπειρος πολέμου** = τοιοῦτος οἶος ἐστιν, ὁ ἔμπειρος πολέμου = κάπως ἔμπειρος.

ἄγων = μάχη.

ἀπωθεῖν = ἀπομφ. ἐνεστ. τοῦ ἀπωθέω-ῶ = ἀπομακρύνω ἀπ' ἐμαυτοῦ, παραμερίζω, σπρώχωντος κοντά μου.

ἀνυπέρβλητος = ὅν δὲν δύναται τις νὰ ὑπερβάλῃ, ιὰ ὑπερβῆ. **σώφρων** = συνετός. **ἀκρασία** = ἀκολασία, ἀσωτία.

δίκαιος = χρηστός, ἥθικός.

ἄλλως = ἐν γένει, κατ' ἄλλον τρόπον, διαφορετικά.

κορδακισμός = χορός ἀσεμνος, ὅν χορεύουν οἱ μεθύοντες καὶ τρελλοί, κάμνοντες κατὰ τὸ λεγόμενον ἀσεμνα τσακίσματα.

οὐ δυνάμενος, μτχ. ἐπιθ. = ὅς οὐ δύναται.

παρεῶσθαι = ἀπομφ. μ. παρακ. τοῦ παρωθέομαι - οῦμαι = παραγκωνίζομαι, παραμερίζομαι.

ἐν μέρει οὐδενός είμι = δὲν λαμβάνομαι ὑπ' ὅψιν καθόλου,
δὲν λογαριάζομαι διὰ τύποτε, θεωροῦμαι ἀνάξιος λόγου.

τὸν τοιοῦτον = δηλαδὴ τὸν σώφρονα ἢ δίκαιον ἄλλως.

§ 19. **λοιπὸν εἶναι** = τὸ εἶναι ἔξαρτατο εἰκ τοῦ ἐννοουμένου ἔφη. **λοιπὸν εἶναι** = ὑπολείπεσθαι.

ληστάς = ἄρπαγας.

οίους... δρχεῖσθαι τοιαῦτα = ὕστε δρχεῖσθαι τοιαύτας δρχῆσεις = χορεύειν τοιούτους χοροὺς (ἀσεμνούς).

δκνῶ = διστάζω, δυσκολεύομαι, δὲν τολμῶ.
καὶ γάρ οὕς = ὁ καὶ ἐπιδοτ. διότι (ὅχι μόνον τοὺς ληστάς...
ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει, ἀλλ᾽ ἀκόμη) καὶ ὅσους ἐνθένδε...

ἐνθένδε=ἀπ' ἐδῶ, ἐξ Ἀθηνῶν.

ἀσελγεστέρους, ἐπίθ. βαθμ συγκρ. τοῦ ἀσελγῆς, αἰσχρός, ἀκόλαστος, ἀνήθικος.

θαυματοποιὸς=ἀγύρτης, ταχυδακτυλουργός.

Καλλίας=εἴς τῶν θαυματοποιῶν.

δημόσιος=(δοῦλος τῆς πόλεως).

μῆμος γελοῖων=γελωτοποιός, δι μιμούμενος ἔξια γέλωτος.
αἰσχρὸς ἀντίθ. τοῦ καλός.

ῶν=ἔλεις ἀντὶ ἄ.

συνόντες=(μτχ. ἐνεστ. τοῦ σύνειμι) οἱ συναναστρεφόμενοι, οἱ ἔταιροι τοῦ Φιλίππου.

ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι=διὰ νὰ προκληθῇ, προξενηθῇ γέλως.

§ 20. Καίτοι=καὶ δῆμος, ἀλλ' δῆμος.

ταῦτα, εἶναι ὑποκ. τοῦ ἔστι τοῖς εὐφρονοῦσι. καὶ ἀντικείμ. τοῦ ἥγεῖται.

δεῖγμα=ἀπόδειξις.

γνώμη=νοῦς, διάνοια.

κακοδαιμονία=διαστροφὴ τοῦ νοῦ ὑπὸ κακοῦ δαίμονος.

φρενοβλάβεια=φρενοπάθεια.

τοῖς εὐ φρονοῦσι=δοτ. ἥθικ.=κατὰ τὴν γνώμην, τὴν κρίσιν τῶν συνετῶν ἀνθρώπων.

οἷμαι=ῶς νομίζω, κατὰ τὴν γνώμην μου.

ἐπισκοτῶ τινι=φίπτω σκότος εἰς τι, ἐπισκιάζω, καλύπτω.

τὸ κατορθοῦν=τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Φιλίππου.

εὐπραξία, (εὖ πράττω)=εὐτυχία.

δεινὸς=ἴκανός, φοβερός.

δνειδος=αἰσχος, Ἑλλάτωμα (μέθης, ἀκολασίας κλπ.)

πταίσει=μέλλ. ἐνεργ. α.' τοῦ πταίω=ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀτύχημά τι, σκοντάπτω, προσκρούω.

ἔξετασθῆσεται=παθ. μέλλ. α.' τοῦ ἔξετάζομαι=ἀποκαλύπτομαι, φανερώνομαι, ἔρχομαι εἰς φῶς.

οὐκ εἰς μακράν=ἐντὸς διλέγουν χρόνου, προσεχῶς.

§ 21. ἐρρωμένος=μτχ. παρακ. μ. φωνῆς τοῦ ρώννυμα=δυνατός, ὑγιής εἰμι.

ἀρρώστημα=ἀσθένεια, ἀδυναμία, κακὴ ύγιεία.

ρῆγμα (ρήγνυμι)=διάρρηξις, σπάσιμον, κάταγμα.

στρέμμα (στρέφω)=πρᾶγμα στριμμένον ἐξάρθρωσις, βγάλ-
σιμον, στραμπούλημα.

σαθρὸς (3) ἐπίθ.=σάπιος, νοσηρός, χαλασμένος.

συμπλακῆ. ὑποτ. παθ. α.' ἀορ. τοῦ συμπλέκομαι, συμπλέκε-
ται πόλεμος=ἐκρήγνυται πόλεμος, ἐνταῦθα ὑπαινίσσεται
τὸν πρὸς τοὺς Ὀλυνθίους πόλεμον τοῦ Φιλίππου.

ἔκδηλος=καταφανής, φανερός.

§ 22. εὐτυχοῦντα (α) (διὰ τὸ κατορθοῦν, ἔνεκα τῶν πολεμι-
κῶν κατορθωμάτων του), μετοχ. ἔνεστ. τοῦ εὐτυχῶ=εὐ-
νοοῦμαι ὑπὸ τῆς τύχης, εἶμαι εὐτυχής, ἀπολαύω εὐημε-
ρίας, εἶμαι τυχερός.

προσπολεμῆσαι=ἀπρομφ. ἀορ. α.' τοῦ προσπολεμέω ὡ, πο-
λεμῶ κατά τινος.

χρῶμαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου=λογίζομαι, σκέπτο-
μαι ὥσταν φρόνιμος ἀνθρωπος.

φοιτή (φεπω)=κλίσις, ἥ λέξις κυριολεκτεῖται ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ
καὶ σημαίνει κλίσιν πρὸς τὰ κάτω, ἐνταῦθα σημαίνει
μιτφρ. ἐπίδρασιν, ἐπιφρονίν.

τὸ δλον ἡ τύχη... ἐστὶ=ἡ τύχη εἶναι τὸ πᾶν. Οἱ ἀρχαῖοι
ἐδόξαζον, ὅτι ἔκαστος ἀνθρώπως, ἐκάστη πόλις, ἔκαστον
κράτος εἰχεν ἵδιαν τύχην· οὐ μὴν ἀλλ'=ἀλλ' ὅμως· **μᾶλ-**
λον δὲ=ἴνα εἴπω δρούτεον, καλύτεον.

αἴρεσις (αἰρέομαι-οῦμαι)=ἐκλογή.

δοληγ. ἐνικ. πρόσ. εὐκτ. ἀορ. τοῦ ἔδωκα τοῦ ρήμ. δίδωμι.
καὶ κατὰ μικρὸν=ἔστω καὶ κατ' ὅλιγον.

ἢ τὴν ἐκείνου (τύχην)=δι. β.' δρος τῆς συγκρίσεως διὰ τὸ
έλοιμην ἄν, τὸ δποῖον ἔχει ἔννοιαν συγκριτικήν.

ἀφορμᾶς=λόγοι, αἴτιαι, σημεῖον ἐξ οὗ δρμάτοις τις.

ἐνούσας=μτχ. ἔνεστ. τοῦ ἔνειμι. ἥ σειρά: δρῶ γάρ ἀφορμᾶς
ἐνούσας πολὺ πλείους ὑμῖν ἥ "κείνω εἰς τὸ ἔχειν (ὑμᾶς)
τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν.

§ 23. *αὐτὸν ἀργοῦντις(a) (τινὰ)=μιχ.* ἐνεστ. τοῦ ἀργέω-ῶ=κάθημαι ἀργός, ἀργῶ.

ἐπιτάττειν, ὑποκ. τοῦ ἔνι. *ἐπιτάττω=διατάσσω.*

ὑπὲρ αὐτοῦ=ἀντὶ τοῦ ἔαυτοῦ του, εἰς ἀναπλήρωσίν του.

μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς=πολὺ δὲ διλγώτερον βεβαίως τοὺς θεοὺς (δύνσταί τις νὰ παρακαλῇ νὰ πράττωσί τι ὑπὲρ αὐτοῦ).

εἰ=ὅτι τὸ αἴτιον τοῦ ψυχικοῦ πάθους ἐκφέρεται οὐ μόνον διὰ τοῦ ὅτι, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ εἰ ὑπὸ τύπον ὑποθέσεως χάριν Ἀττικῆς λεπτότητος.

ἄρα=ἐποκὴ τοῦ ἔτους (δὸς Φύλ., τὰς πολεμικάς του ἐπιχειρήσεις διεξῆγεν ἢ τὸν χειμῶνα ἢ ὅτε ἔπνεον οἱ ἐτησίαι ἀνεμοί (τὰ μελέταια).

μέλλω=βραδύνω, ἀναβάλλω.

πυνθάνομαι=ἐρωτῶ νὰ μάθω, πληροφοροῦμαι.

ἥ σειρά: μήτε ὕραν παραλείπων περιγίγνεται ήμῶν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων καὶ πυνθανομένων.

περιγίγνομαι τινος=ὑπερισχύω, ὑπερτερῶ.

ῶν=ἔλεις, τούτων, ἀ, ἡ σειρά εἰ ήμεις περιῆμεν τοῦ πάντα ποιοῦντος μηδὲν ποιοῦντες τούτων, ἀ προσήκει τοῖς πολεμοῦσι (ποιεῖν).

περιῆμεν=παρτ. τοῦ περίειμι=περιγίγνομαι.

§ 24. *ποτὲ=δὸς ὥρωρος ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι κατὰ τὸ 378 π.Χ. συνετάχθησαν μὲ τοὺς Θηβαίους, ἐπειδὴ οἱ Λακεδ. παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν Ἀνταλκίδειον εἰρήνην εἰν ἔξασφαλίζουσαν εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν ἀνεξαρτησίαν των κατέλαβον τὴν Καδμείαν (Βοιωτικὸς πόλεμος).*

ἀντήρατε=ἀόρ. β' τοῦ ἀνταίρω (τινὶ)=ἔξεγείρομαι κατά τινος, λαμβανω τὰ ὅπλα κατά τινος, ἐναντιοῦμαι,

ἰδιὰ πλεονεκτῆσαι=ῳφελοῦμαι ἀτομικῶς, προσπορίζομαι προσωπικὰς ὠφελείας).

ἔξδον μιχ. ἐνεστ. τοῦ ἔξεστι αἰτιατ. ἀπόλυτος, ἐν φῇ το δυνατόν.

οὐκ ἡθελήσατε (πλεονεκτῆσαι).

τὰ ὑμέτερα αὐτῶν=τὰ ὑμῶν αὐτῶν=τὰ ἰδικά σας.
ἀνηλίσκετε = παρατ. τοῦ ἀναλίσκω ἔξοδεύω χρήματα,
δαπανῶ.

προκινδυνεύω=οιφοκινδυνεύω πρῶτος εἰς τὴν μάχην.

ἔξιναι=στρατεύεσθαι.

κτῆμα=κτῆσις (δηλαδὴ τῆς Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Μεθώ-

νης, Ποτειδαίας καὶ ἄλλων πόλεων καὶ νήσων).

καὶ τοὺς μὲν ἄλλους=νοεῖται (θαυμάζω, εἶ) καὶ τοὺς μὲν
ἄλλους σεσώκατε...

καὶ παθ' ἐν αὐτῶν=ἔνα ἔκαστον ἐξ αὐτῶν χωριστά.

ἐν μέρει=κατὰ σειράν.

τὰ ὑμέτερα αὐτῶν=τὴν Ἀμφίπολιν κλπ.

ἀπολωλεκτες=μτχ. παρκ. τοῦ ἀπόλλυμι (έναντιωμ. μτχ.)=

ἐνῷ ἔχετε χάσει μέσ. ἀπόλωλα.

κάθησθε (ἀργοί), οὐδὲν ποιοῦντες, κοιμᾶσθε.

§ 25. λογίσασθαι: ἀπριμ. μ. ἀόρ. α' τοῦ λογίζομαι=σκέ-

πιομαι.

πόσον...χρόνον=οἱ Ἀθηναῖοι είχον κηρύξει πόλεμον κατὰ
τοῦ Φ. ἀπὸ τοῦ 357 π.Χ. ἀφ' ὅτου οὗτος κατέλαβε τὴν
Ἀμφίπολιν.

διελήλυθε=πρακ. τοῦ διέρχομαι.

ἴστε=β' πληθ. πρόσ. τοῦ οἴδα=γνωρίζω καλῶς ἡξεύρω.
ὅτι μελλόντων αὐτῶν...=ἐπεξήγ. τοῦ τοῦτο. Μελλόντων,
ἔλπιζόντων, αἰτιωμένων. κρινόντων, ἔλπιζόντων εἶναι
χρονικαὶ μετοχ.

μελλόντων ὑμῶν αὐτῶν (πράξειν τὰ δέοντα)· δήπου=ἀναμ-

φιβόλως, ὃς πιστεύω.

σχεδὸν=τέλος.

κρίνω=δικάζω τοὺς στρατηγοὺς Χάρητα, Καλλισθένη,
Αὐτοκλέα, Κηφισόδωτον, οὓς ἐπὶ ἀνικανότητι ἐδίκαζον.
Αὐτοὺς τούτους ἐκάλουν πάλιν νὰ ἀναλάβουν τὴν διαχεί-
ρισιν τῶν πολεμικῶν τῆς πόλεως ἐπιχειρήσεων.

ταῦθ' ἀπερ=ἡ σειρά : σχεδὸν ποιούντων (ὑμῶν) τὰ αὐτὰ
τούτοις, ἀπερ νυνὶ ποιεῖτε.

§ 26. *Ειλθ' = είτα = καὶ ἔπειτα.*

ἀγνωμάνως = ἔχω = (φράσις) είμαι ἀνόητος.

ἀγνωμάνως = ἐπίρρο. τροπικ. τοῦ ἀγνώμων (α + γνώμη) ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, ἀνόητος.

οὕτως = τόσον.

χερηστὸς = (χρῶμαι) = ωφέλιμος, ἀγαθός, ἴκανός.

φαῦλος = μηδαμινός, πρόστυχος, ἄθλιος, ἀνάξιος.

*εὔλογος = λογικός, στηριζόμενος εἰς τὸν δρθὸν λόγον, φρόνιμος
ἔχον ἐστι = (ἔχει) φύσιν = φυσικὸν εἶναι.*

γε = βεβαίως, τούλαχιστον.

ρῆσον = συγκρ. τοῦ ράδιος, ὑπερφ. ρῆστος.

πέφυκεν = παρκ. τοῦ φύω, ἡ σειρὰ (τὸ) φυλάττειν (τοὺς ἀνθρώπους) πάντα ἔχοντας (αὐτὰ) πέφυκεν (= ἔστι φύσει) πολὺ ρῆσον ἢ (τὸ) κτήσασθαι (πάντα μὴ ἔχοντας αὐτά).

ἔστι... λοιπὸν = ὑπολείπεται, ἡ σειρά: νῦν δὲ οὐδὲν τῶν πρότερον (κτημάτων) ἔστι λοιπὸν ὑπὸ τοῦ πολέμου, διτι, φυλάξεωμεν.

ὑπὸ τοῦ πολέμου (τοῦ περὶ Ἀμφιπόλεως) ἔξι αἰτίας τοῦ δοπίον ἔχασαν πολλὰς πόλεις.

ὅτι τι φυλάξομεν = ἀναφ. τελικ. πρότασις = ἵνα τοῦτο φυλάξωμεν.

ἡδη = τώρα πλέον, εὐθύς, ἡ σειρὰ = τοῦτο (τὸ κτήσασθαι) ἔστιν ἡδη ἔργον ἡμῶν αὐτῶν.

§ 27. *εἰσφέρειν (ύμᾶς αὐτοὺς ὑποκ. καὶ ὅχι ξένους)*

αἰτιᾶσθαι = ἀπομφ. ἐνεστ. τοῦ αἰτιάμαι-ῶμαι = κατηγορῶ, ἐνοχοτοιῶ.

μηδένα = διὰ τούτου ὑπαινίσσεται τὸν στρατηγὸν Χάρητα, διν κατηγόρουν, διτι κακῶς διεξῆγε τὸν πόλεμον.

κατήσητε τῶν πραγμάτων = γίνετε κύριοι τῆς καταστάσεως (δηλαδὴ σώσετε τὴν "Ολυνθον").

κολάζω = τιμωρῶ, διορθώνω.

ἀφελεῖν = ἀπομφ. ἀορ. β.' τοῦ ἀφαιρέω-ῶ.

τὰς προφάσεις (τῶν στρατηγῶν) = οὗτοι ἐπροφασίζοντο, διτι ἐπειδὴ δὲν ἐλάμβανον μισθόν, ἐγκατέλιπον τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον.

τὰ καθ' ύμᾶς ἐλλείμματα = αἱ ἔκ μέρους σας προερχόμεναι

έλλειψεις, δηλιγωρίαι, ἀμέλειαι (ῶς ή μὴ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐκστρατείας, ή μὴ χορήγησις μισθοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας κλπ.).

πικρῶς=αὐστηρῶς, ἄνευ ἐπιεικείας.

πέπρακται: γ. ἐνικ. πρόσ. παρκ. τοῦ πράττομαι· τοῖς ἀλλοῖς=ποιητ. αἴτιον τοῦ πέπρακται.

ἄν μὴ ύπάρξῃ τὰ δέοντα=ἄν δὲν ἔκτελῶνται τὰ δέοντα.

§ 28. **φεύγειν**=ἀπόμεν. ἐνεστ. τοῦ φεύγω=ἀποφεύγω τοῦτον τὸν πόλεμον (τὸν περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τὸν σύγχρονον συμμαχικὸν κατὰ τῶν ἀποστάντων συμμάχων (358—355 π. Χ.).

εὐρίσκω=ἀναζητῶ, ζητῶ καὶ εὑρίσκω.

εἰ δεῖ τι τῶν δυτικῶν... εἰπεῖν=ἐὰν πρέπῃ νὰ εἴπῃ τις ἀληθέρες τι.. δτι=αἴτιολ.

Ιδίοις πολέμοις=ὑπανίσσεται τὸν στρατηγὸν Χάροητα, ὅστις ἐπειδὴ δὲν ἔλαμβανε μισθόν, ἐλιποτάκτησε πρός τὸν Ἀρτάβαζον ἀποστάντα ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν (356 π. Χ.).

ἐνταῦθα=ἐν τῷ κατὰ τοῦ Φιλίππου πολέμῳ, διὸ ἀπέφευγον οἱ στρατηγοί, διότι δὲν εἶχον ὀφελείας ἀτομικάς.

ἀθλα=βροβεῖα, εἶναι τὰ νόμιμα τοῦ πολέμου κέρδη.

παραχρῆμα=εὐθύνης, πάραυτα.

κομιεῖσθε=β.' πληθ. πρόσ. μεσ. μελλ. τοῦ κομίζομαι=ἀνακτῶ, λαμβάνω ὅπισω.

τῶν ἐφεστηκότων (τοῖς στρατεύμασι)=τῶν στρατηγῶν.

ἐκεῖ δὲ=τούναντίον ἐκεῖ, εἰς τοὺς πολέμους τῆς Ιδίας των ἐκλογῆς.

ἐλάττους=επίθ. βαθμ. συγκρ. τοῦ μικρὸς ὑπερθ. ἐλάχιστος.

λῆμμα = (λαμβάνω)=κέρδος. ἐνταῦθα ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ληστείας.

Λάμψακος—Σύγειον ίδε Γεωγρ. Χάρτην, τὰς πόλεις ταύτας δο Ἀρτάβαζος ἔχαρισεν εἰς τὸν Χάροητα διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτὸν βοήθειαν.

τὰ πλοῖα=τὰ ἐμπορικά.

συλῶσιν=γ.' πληθ. πρόσ. τοῦ συλάω-ῶ=ληστεύω, διάρπαζω ὡς πειρατὴς κυρίως, ἀφαιρῶ τὰ ὅπλα τοῦ φονεύθεντος ἔχθροῦ.

χωρῶ ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν=πηγαίνω ἔκει, ὅπου εὑρίσκω τὸ συμφέρον μου.

τὸ λυσιτελοῦν=oὐδ. μετοχ. τοῦ λυσιτελεῖ=εἶναι συμφέρον, συμφέρει.

§ 29. δίδωμι τινι λόγον=δίδω εἰς τινα τὴν ἀδειαν νὰ ἀπολογηθῇ.

κρίνετε τοὺς ἐφεστηκότας (τοῖς στρατεύμασι)=εἰσάγετε εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς δίκην τοὺς στρατηγούς, ὅσους θεωρεῖτε ὑπαίτιους.

ἀφίετε=β.' πληθ. πρόσ. ἐνεστ. τοῦ ἀφίημι=ἀφήνω τινὰ ἐλεύθερον, ἐλευθερώνω, ἀθφώνω.

περιέστη (=γ.' ἐνικ. πρόσ. τοῦ περιέιμι τινι (μετ' ἀπαρμφ.) ὑμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν.. = ὑπολείπεται, μένει εἰς ὑμᾶς ὡς κέρδος νὰ ἐρίζῃτε..

διεστάναι=ἀπομφ. παρκ. τοῦ διεσταμαι=διχονοῶ
τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα = ἐπεξῆγησις τοῦ ὑμῖν. πεπεισμένους=μτχ. παρκ. τοῦ πείθομαι διότι ἄλλοι μὲν ἔχετε σχηματίσει ταύτην τὴν πεποίθησιν...

τὰ κοινὰ ἔχειν φαύλως—τὰ πράγματα τῆς πολιτείας, ἡ καθόλου κατάστασις τοῦ κράτους εἶναι ἀθλία.

κατὰ συμμορίας=κατὰ ὠργανωμένας κοινωνικὰς διμάδας, τὸ κατὰ συμμορίας εἰσφέρειν φορολογικὸν σύστημα εἴχε καθιερωθῆ ἀπὸ τοῦ 368]⁷ πρὸς ἐνκόλωτέραν εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν· (ἴδε τὴν λέξιν συμμορία εἰς λεξ.).

οἱ βοησόμενοι (ἐν ταῖς ἐκκλησίαις)=μτχ. μ. μέλλ. τοῦ βοάμαι-ῶμαι=διὰ φωνῶν ἐπιδοκιμάζω.

πολιτεύεσθε=β.' ἐνικ. πρ. τοῦ πολιτεύομαι=διοικῶ, κυβερνῶ, ἀναμειγνύομαι εἰς τὰ τῆς πολιτείας. πολιτεύω=ζῶ ὡς πολίτης ἐλεύθερος, ζῶ ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ.

οήτωρ ἡγεμὼν ἐκατέρων (ἐστί), δηλαδὴ ὑπάρχει εἰς οήτωρ ὃς ὁρχηγὸς ἐκάστου τῶν δύο κομμάτων.

καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ (τῷ οήτορι)=καὶ εἰς στρατηγὸς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τούτου.

προσνενέμησθε=β' πληθ. πρόσ. παρκ. τοῦ προσνέμομαι=κατανέμομαι.

§ 30. ἐπανέντας, (ὑμᾶς), μετ, ἀορ. β' τοῦ ἐπανίημι τι = ἀφήνω τι κατὰ μέρος=δπόταν. ἀφήσητε κατὰ μέρος ταῦτα.

γίγνομαι ἔμαυτοῦ=γίνομαι κύριος τοῦ ἔαυτοῦ μου, ἀποκτῶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μου (διὰ τούτων συνιστᾶ ὁ Δημοσθένης νὰ μὴ ἄγωνται καὶ φέρωνται οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν καὶ τῶν ἀρχιγῶν τῶν κομμάτων ὡς ἀγέλαι).

Ἐτι ταῦτα = ἀκόμη καὶ τώρα (ἄν καὶ πρὸ πολλοῦ ἐπρεπε).
κοινόν τι ποιῶ=καθιστῶ τι κοινὸν εἰς ὅλους. ἀναγνωρίζω
δικαιώματα ἔξι τούς εἰς ὅλους.

βουλεύομαι=σκέπτομαι περὶ τίνος σχεδιάζω, ἀποφασίζω
νὰ πράξω τι.

βουλεύω=εἰμαι βουλευτής, εἰμαι μέλος τῆς βουλῆς.
τοῖς μὲν=τοῖς οὗτοσι καὶ στρατηγοῖς (τοῖς πολιτευομένοις).
ἐπιτάττω τινὶ=διατάσσω τινά, ἐπιβάλλω τὴν θέλησίν μου.
ἄσπερ ἐν τυραννίδος ὑμῶν=ῶσπερ τυράννοις ὑμῶν = ὡς
νὰ εἶναι τύραννοί σας, νὰ νὰ ἀσκοῦν τυραννικήν ἔξου-
σίαν ἐφ' ὑμῶν.

ἀποδώσετε=ἐκ τούτου ἐξαρτῶνται τὰ ἀπαρέμφατα ἐπιτά-
τειν, ἀναγκάζεσθαι, ψηφίζεσθαι, συμπονεῖν. Ἀποδίδωμί
τινι (μετ' ἀπομφ.)=δίδω εἰς τινα δικαίωμα νά... ἐπιτρέ-
πω εἰς τινα νά...

τοῖς δὲ ἀναγκάζεσθαι τοῖς εὐπόροις κοὶ τῇ ἀστικῇ τάξει.
τὰ ἀπαρέμφ. τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι ἐκ τοῦ
ἀναγκάζεσθαι.

τριηραρχέω-ῶ=ἐξοπλίζω τριήρη. Ἡ τριηρχία ἦτο μία ἐκ
τῶν λειτουργιῶν, ἥ δαπανηροτέρα ἔξι ὅλων. Οἱ εὖποροι
πιλῆται ἐν καιρῷ πολέμου ὑπεκρεοῦντο νὰ ἐξοπλίζωσι
τριήρεις, ἃς παρελάμβανον παρὰ τῆς πολιτείας κενάς.
(ἴδε τριηραρχία καὶ τριηραρχῶ ἐν τῷ λεξ.).

τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι = δηλαδὴ τῷ λαῷ τῷ μὴ φορολογου-
μένῳ.

κατὰ τούτων=δηλαδὴ τῶν εὐπόρων καὶ τῆς ἀστικῆς τά-
ξεως..

οὐδ' διτοῦν ἄλλο συμπονεῖν=οὐδὲ εἰς δοποιονδήποτε ἄλλο,
οὐδὲ εἰς τὸ παραμικρόν, νὰ συνεργάζωνται.

τὸ ἡδικημένον ἀεὶ μέρος (τῶν πολιτῶν)=τὸ ἐκάστοτε ἡδι-
κημένον μέρος τῶν πολιτῶν τὸ ἐπιβαρυνόμενον μὲ ἀδί-
κους καὶ ἀνίσους φορολογίας.

ελλείψει=μελλ. α' τοῦ ρ. ἐλλείπω = θὰ καθυστερήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

εἰδ'=εἰτα=καὶ τότε.

τούτους=τοὺς ἡδικημένους πολίτας καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκπληροῦντας τὰς ὑποχρεώσεις των.

ἔξεσται=θὰ ἔχητε τὴν ἔξουσίαν, τὸ ἐλεύθερον.

§ 31. **λέγω**=προτείνω, ἀξιῶ.

κεφάλαιον=ἐν κεφαλαίῳ, ἐν περιλήψει, περιληπτικῷς.
εἰσφέρειν, ἔξεναι, διδόναι, αἴρεσθαι=τὰ ἀπρομφ. ταῦτα ἔξαρτῶνται ἐκ τοῦ λέγω.

εἰσφέρειν (χρήματα).

τὸ ἵσον=τὸ ἀνάλογον μέρος, ἔξι ἵσου.

κατὰ μέρος=διαδοχικῶς, κατὰ σειράν.

στρατεύομαι=ἐκπληρῶ τὴν στρατιωτικήν μου ὑποχρέωσιν, ὑπηρεσίαν.

παριοῦσι=δοτ. πληθυντ. τῆς μτχ. παριῶν (τοῦ οἵμ. πάρεμμι),
=δ ἀναβαίνων εἰς τὸ βῆμα τῆς ἐκκλησίας νὰ ὅμιλήσῃ.

λόγον δίδωμι τινι=δίδω τὴν ἀδειαν εἰς τινα νὰ ὅμιλήσῃ.
τὰ βέλτιστα=ἐπίθ. βαθμ. ὑπερθ. τὸ θετ. ἀγαθὸς τὸ συγκρ. βελτίων καὶ ὑπερθ. βέλτιστος=τὰ ὠφελιμώτατα.

ῶν ἄν δικούσητε=ἔλξις, τούτων. ἢ ἄν ἀκούσητε.

μὴ ἄν=κράσις=μὴ ἢ ἄν.

ὅ δεῖνα (ἀδρ.)=ἀντων. ἀδρ. ἐν τῷ ἑνικ. ἀριθμῷ ἀπαντῶσα.
Ο Δημοσθ. ὑπαινίσσεται ἵσως τὸν Εὐβούλον τὸν ἀρ-
χηγὸν τοῦ φιλειρηνικοῦ κόμματος.

ἐπανέσεσθε=μ. μέλλ. τοῦ ἐπαινέομαι·οῦμαι=θὰ ἐπαινέσητε διὰ τοὺς καλοὺς του λόγους καὶ τέσ φρονίμους εἰσηγήσεις του.

καὶ ὅμας αὐτοὺς=διὰ τὰς καλάς σας ἀποφάσεις, ἃς ἐλάβετε.
τὰ ὅλα πράγματα βέλτιον ἔχει=ἡ ὅλη κατάστασις τῆς πολιτείας ἔχει βελτιωθῆ.

ὅμιν: δοτ. χαριστ. πρὸς ὠφέλειάν σας, πρὸς χάριν σας.

ἐκδόντων, χρον. μετοχ. = διαν...

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Αρκαδικὰ Σύμμεικτα.

Η Ἀρχαία Μεσσηνία μέχοι τῆς κτίσεως τῆς Μεσσηνῆς. Παραλληλισμὸς γεγονότων 1453 - 1922. Δικαιώματα Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Θράκης.

Ιστορία Ἀρκαδίας — Ἀρχαίας Τεγέας. Ἀρχαῖα λεψίνα ταύτης. Νομισματολογία, Μυθολογία Ἀρκαδίας κ.λ.π. μέχοι τῆς περὶ τὸ Ἀκτιον Ναυμαχίας.

Οἱ ἀγῶνες ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ μάλιστα οἱ Ὀλυμπιακοὶ μέχρι τῆς καταλύσεως αὐτῶν.

Μετάφρασις τοῦ Α'. Ὀλυνθιακοῦ λόγου τοῦ Δημοσθένους κατὰ συντακτικὴν σειράν, περιέχουσαν περίληψιν τοῦ περιεχομένου ἐκάστου ἐδαφίου καὶ εἰς τὸ τέλος Λεξιλόγιον τῶν ἀγνώστων λέξεων καὶ φράσεων τοῦ κειμένου.